

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 18 w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, plac 23-go Stycznia 8/10 w Inowrocławiu, Toruńska 26 — Przedstawicielstwo Gdynia, Starowiejska 19

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł. miesięcznie, 8,85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł. miesięcznie, 10,01 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł., zagranicą 9,25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, — Oddziały: Bydgoszcz 1299, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Inowrocław 420, Gdynia 1460.

Numer 167.

BYDGOSZCZ, środa dnia 25 lipca 1934 r.

Rok XXVIII.

Niemiecki chaos gospodarczy.

Czy Hitlerja doczeka się kart chlebowych?

Przed 30 czerwca dewaluacja marki niemieckiej wydawała się stosunkowo łatwą do przeprowadzenia. W atmosferze miłej zgody narodowej Goebbels nawymyślałby niezadowolonym od „Miesmacherów“ i rząd Rzeszy uyskalby swobodę ruchów na terenie gospodarczym przy pomocy mniej, czy więcej kontrolowanej inflacji. Tymczasem czerwcową „noc długiego noża“ przekreśliła tę możliwość. Podstawy organizacyjne Trzeciego Reichu uległy takiemu wstrząsowi, że pomnożenie go przy pomocy inflacji byłoby już czymś szaleństwem.

Rząd niemiecki broni obecnie kursu marki z uporem, godnym lepszej sprawy. Przy pokryciu 77 milionów dla trzy i półmiliardowego obrotu, co wynosi ostatnio 2,2% marka wzmocniła swój kurs. Gieldom zagranicznym brakuje zupełnie materiału, Niemcy nietylko przestały płacić wszystkie swe zobowiązania, nie wyłączając nawet zwykłych weksli handlowych, ale ograniczyły przydział dewiz dla importerów zbędnych w ich rozumieniu towarów do 5%... i zaczynają również nie płacić za przywóz najbardziej koniecznych surowców.

Niemiecki kapitalista ucieka od marki wszelkimi sposobami. Szmugiel banknotów odbywa się na wielką skalę. Trudno mieć odrobinę zaufania do pieniądza, posiadającego dwuprocentowe pokrycie!! Jednocześnie ratuje się jak może konsument. Już przed dwoma miesiącami sprawiano w Niemczech na wyścigi garderobę zimową. Panie kupowały futra i jedwabie. Powstaje sztuczny popyt i zwykła cen. Rząd odpowiada pogroźkami i reglamentowaniem przydziału surowców i produkcji.

Na terenie przemysłu wystąpiło błędne koło. Sześć miliardów „gepumptes Geld“ rzucił Hitler na walkę z bezrobociem. Wzrost zatrudnienia pociągnął za sobą zwiększenie się spożycia surowców. Nakręcenie konjunktury się nie udało, ponieważ towar niemiecki był dla świata za drogi. Obecnie, aby uratować markę i... podstawową drogocność niemieckich wyrobów ogranicza się przywóz surowców, względnie stosuje się kosztowne „ersatzy“, co jeszcze bardziej podnosi ceny i uniemożliwia wszelką konkurencję na rynkach międzynarodowych. Przekreśliła to kolei walkę z bezrobociem i Niemcy dziś wydają zarządzenia ograniczające czas pracy w szeregach gałęzi przemysłu eksportowego, a przede wszystkim włókienniczego!!!

Na terenie rolnym sytuacja nie jest lepsza. Idealem polityki narodowo-socjalistycznej jest kompletna autarkja (samowystarczalność). W tym celu wyrubowano ceny wewnętrzne do najwyższego poziomu na świecie. Zadłużone do niemożliwości gospodarstwa rolne uzyskują nowy bodziec do intensyfikacji produkcji. Tymczasem rok obecny przyniósł klęskę. Według bardzo optymistycznych (inne są w Niemczech zgoda niemożliwe) obliczeń urzędowych, zbliży tegoroczne będą mniejsze o 23%. Tymczasem ceny na żyto zostały podniesione o 4%, a na pszenicę o 5%. Łatwo można z tego wyliczyć, że dochód brutto rolników zmniejszy się minimum

Groźna sytuacja pod Sandomierzem i Płockiem.

Niziny podwarszawskie ewakuowane. Rzeki górskie znów wzbierają.

Junacy wzmacniają wały nad Wisłą.

Warszawa, 24. 7. (Tel. wł.). W Sandomierskim Wiśla wczoraj wystąpiła z brzegów, zalewając tereny na szerokość 8 kilometrów. Domy stoją pod wodą. Sztab akcji ratunkowej znajduje się w Szczucinie. Ewakuuje się ludność z dobytkiem w obrębie wsi Bomsowa, Korys i Gręboszów, kierując ją na miejsca, którym powódź nie zagraża. Punkt żywnościowy dla powodziarzy mieści się w Nowym Korczynie. Ludność zaopatrywana jest również w paszę dla bydła. Ewakuację prowadzi się tu w obrębie wsi Rupienin, Tonie, Kasina, Mędrzeków, Sanocice Słupiec, Borki i Dąbrowice. O świcie wysłano ze Szczucina pomoc saperką z pontonami dla zabezpieczenia ludności z dobytkiem w miejscowości Ziępnawie, która ponownie została zalana z powodu osunięcia się wału na Breni. Wysłano też został tam oddział sanitarny. W powiecie tarnowskim organizacja pomocy sanitarnej i żywnościowej zapewniona. Odczuwa się jedynie brak paszy dla bydła. Czerwony Krzyż wysłał na teren powiatów dąbrowskiego i mieleckiego czterech lekarzy celem niedopuszczenia do szerzenia się chorób zakaźnych.

Na skutek ulewnych deszczów woda na Rabie podniosła się ponownie o około 50 cm. Wisła pod Sandomierzem oraz Dunajec z powodu deszczów ponownie weszły.

Napór wody na wały, coraz groźniejszy.

Warszawa, 24. 7. (Tel. wł.). W ciągu nocy woda na Wiśle spadła do 5,40 cm. mimo, iż padał deszcz. Była to dla mieszkańców stolicy pocieszająca wiadomość. Jednak w ciągu dnia rozpoczął się znowu minimalny przybór. Deszcz z większymi przerwami padał przez ca-

ły dzień, nie wpływając jednak na poziom wody. Prawie przez cały dzień stan wody utrzymywał się na wysokości 5,40 cm. i według wszelkiego prawdopodobieństwa w momencie kulminacyjnym, tj. w dniu dzisiejszym nie przekroczy 5,70 cm.

Wojewoda Jaroszewicz, jako kierownik akcji ratunkowej w stolicy tak scharakteryzował obecną sytuację:

Dla Warszawy nie jest groźne, czy poziom wody podwyższy się jeszcze o kilka centymetrów. W tej chwili niebezpieczeństwo polega na tem, że wody zbyt już długo uciskają na wały, które są coraz mniej odporne. W tych warunkach zwracać musimy uwagę na najmniejsze nawet przeciekanie wałów, gdyż nawet drobna szczelina nie opanowana natychmiast może się okazać niebezpieczną w skutkach. Poleciłbym wzmocnić akcję ratunkową przez dodanie robotnikom asysty wojskowej. (r).

Za lichwę i brak serca do Berezki Kartuskiej.

Warszawa, 24. 7. (Tel. wł.) Donoszą z Tarnowa, iż wysłano do Berezki Kartuskiej szereg kupców i jednego radnego za śrubowanie cen i odmowę udzielania wody. Władze w zarodku zdusiły zbrodniczą akcję, która chciała zerwać na nieszczęściu ludzkim.

Został przedewszystkiem aresztowany jeden z najbogatszych kupców w Tarnowie i właściciel piekarni Rekopf, za podwyższanie samowolne ceny na chleb. Odwiezieni zostali również do Berezki Kartuskiej rzeźnik Grynfeld oraz piekarz Kokoszka za podobne przestępstwo.

dnak na froncie aprowizacji. Podwyższone zostały normy przemiału, ale konieczność importu stoi w całej rozciągłości, a z nią pytanie, czem ten nowy i niespodziewany przywóz zapłacić. O kredycie mowy niema, a obecna polityka, przez uniemożliwianie eksportu

Warszawa, 24. 7. (PAT). W nizinie wilanowskiej ewakuację ludności ukończono ze wsi Nadwilanówki, kępy nadwiślańskiej, Zawady, kępy zawadowskiej, Latoszek, kępy latoszkowej oraz częściowo ze wsi Bartyki i Lisy. Wał moczydłowski trzyma. Dalszą ewakuację chwilowo wstrzymano. Ewakuacja odbyła się spokojnie bez żadnych strat w ludziach i inwentarzu. W nizinie miedzeszyńskiej koło wsi Las woda przesącza się przez wał. Również przecieka śluza, jednak niebezpieczeństwo zalewu nie grozi. W nizinie łomianowskiej we wsi Częstów Polski ewakuowano ludzi z jednego z podmytych domów. Na całym odcinku wały i drobne pomocnicze zostały wzmocnione. Niebezpieczeństwa powodzi niema.

Na odcinku Nowego Dworu i gminy Góra zalane są wodami Wisły łąki, pola i ogrody w miejscowościach Kępa nowodworska, kępa mołocka, Wola Górska, Boża Wola i Suchocin oraz od strony rzeki Narwi łąki i pola wsi Okunin, Kubin, Sikory, kępa kilarska, nowolęcna.

W miejscowości Nowydwór woda z Narwi zalała kilka domów. Od strony Łączna woda przesącza się przez wał, który przy pomocy saperów i straży ogniowej zabezpieczono. Na odcinku między Wólką Górską a Bożą Wolą woda podchodzi do szosy.

Wodowskasz pod Płockiem wskazuje 4 m. 19 cm. ponad stan normalny. W dolinie rakowskiej woda po przerwaniu starego wału wciska się w łąki. Inne wały na tym odcinku utrzymują się z trudem. Pod Płockiem zalane są łąki i część gruntów przedmieścia Płocka — Radziwie. Wypadków z ludźmi a nawet z inwentarzem nigdzie nie było.

Powódź na Pomorzu.

Dziś 24 lipca rano notowano:

Zawichost 4,10, Warszawa 5,22, Płock 4,73, Toruń 5,36, Fordon 6,94, Chełmno 3,80, Grudziądz 3,67, Korzeniewo 3,43, Piekło 2,84, Tczew 2,64, Einlage 2,56, Schieffhorst 2,72.

Wielką sensację wywołał w Tarnowie fakt aresztowania ławnika i radnego miasta Komusińskiego, który nie zezwalał czerpać wody ze studni swej na Grabówce w czasie kiedy wodociągi nie funkcjonowały. Aresztowano jeszcze kilku kupców, w większości żydów, za śrubowanie cen. Wszystkich odstawiono do Berezki Kartuskiej.

W Wierchosławicach aresztowano rolnika Radwana za to, że odmówił przyjęcia uratowanych przez wojsko koni powodźnianych i wypożyczenia łodzi dla akcji ratowniczej. Radwana zesłano do Berezki. (r)

zamyka drogi dopływu dewiz, któreby można zużyć na zakup surowców, względnie środków żywności.

Zdawałoby się, że polityka niemiecka idzie całkowicie po linii interesów kapitalistycznych. Nic podobnego. Marowanie kapitałów na bezsensowne za-

trudnienie bezrobotnych, począwszy od dróg automobilowych, na renowacji domów skończywszy, zadłużenie skarbu państwa krótkoterminowymi zobowiązaniami na kwotę około 6 miliardów marek, zerwanie stosunków z międzynarodowymi rynkami, projekty dalszego zużycia kapitałów na produkcję kosztownych „ersatzów” — to wszystko jako polityka odwiekania klęski jest najzupełniej antykapitalistyczne. Tym jeszcze spryciarzom, którym się udało swe marki wymienić na złoto i ulokować w podziemiach Banku Francuskiego — posiadającego ciągle przyływ złota w ostatnich czasach — Hitler swą polityką sprawia radość. Ale innym? Ci poza możliwością przepłacenia za zbędne palto zimowe, nie mają żadnej możliwości uratowania swych kapitałów i muszą bezsilnie drżeć ze strachu, co dla rozwoju sytuacji gospodarczej jest równoznaczne z pogłębieniem przyszłego kryzysu przez ucieczkę do wartości realnych i stworzenie podłoża psychicznego pod wybuch paniki. Z uwagi właśnie na wybuch tej paniki na dewaluację rząd niemiecki zdecydować się nie może. Idzie więc drogą, która w imię zabezpieczenia kursu pieniądza pozbawia tenże sam pieniądz jego zasadniczej własności, a mianowicie... zdolności kupna!!!

Niemiecka reglamentacja handlu zagranicznego przy pomocy ograniczania przydziału dewiz prowadzi do reglamentacji wytwórczości. Za nią idzie reglamentacja spożycia tak artykułów przemysłowych jak rolnych. Marka zatrzymuje swą wartość teoretyczną, ale tylko w stosunku do ilości i jakości, przydzielonej przez władzę, a więc w stosunku do „Brotkarty”!

Dotychczas wystarcza jeszcze taki stan rzeczy, że tylko hurtownikowi wyznacza się „przydział”. Jutro takiemu ograniczeniu będzie podlegał każdy kupiec detaliczny (częściowo już kontrola istnieje...), a pojutrze, jeśli nie mają wzrosnąć ceny, trzeba będzie wydawać „Brotkarty”, gdyż inaczej nie można sprawiedliwie dzielić zmniejszonych ilości towaru przy nadmiernie zwiększonym popycie!!

W rezultacie końcowym polityka gospodarcza w Niemczech jest antyrobotnicza, antyprzemysłowa, antychłopska i antykapitalistyczna, rujnująca wszystkich i wszystko w Niemczech i co najbardziej interesujące, zdąża ona w imię obrony kapitalizmu przed socjalizmem do socjalizmu, o jakim nie ośmielili się marzyć za czasów wejmarskich ani towarzysz Severing, ani Müller.

Niemcy są „gründlich”. Jeśli ze swą manją superorganizacji wejdą na tory kontrolowania wytwórczości i spożycia, mogą niedługo dojść do wyników, których im znacznie zardzościł Rosja sowiecka. Koło niemieckiej gospodarki już się w tym kierunku toczy. Zatrzymać może je tylko dewaluacja. Ale czy Hitler się na nią odważy? Czy pójdzie do Canossy prosić o pożyczki na stabilizację marki? Czy będzie mógł zapłacić za nie odpowiednio wysoką cenę polityczną i czy znajdzie reflektantów?

I dlatego zdaje się, że Niemcy oczekują się zimą „Brotkarty”

Wizyta min. Becka w Tallinie.

Tallin, 23. 7. (PAT.) Dziś o godz. 15.55 na lotnisko wojskowe w Tallinie przybył samolotem „Lotu” minister spraw zagranicznych Józef Beck z małżonką, dyr. Dębickim i towarzyszącymi mu urzędnikami MSZ.

Na lotnisku min. Becka oczekiwali: minister spraw zagranicznych Estonji Seljamaa z małżonką, minister oświaty Kann, minister kolei Sternberk, zarząd Tow. Estońsko-Polskiego z marszałkiem sejmu Einbunden na czele, gen. Janson, jako przedstawiciel naczelnego wodza gen. Lajdonera, wiceminister spraw zagranicznych Laretei, gen. Losman, poseł estoński w Warszawie Pusta, poseł łotewski, dziekan korpusu dyplomatycznego, poseł francuski, szereg wyższych urzędników, charge d'affaires Starzewski, attaché wojskowy polski w państwach bałtyckich, płk. Liebich, personel poselstwa i konsulatu, przedstawiciele kolonii polskiej ze sztandarem oraz szereg dziennikarzy estońskich i zagranicznych.

Ministra J. Becka powitał min. Seljamaa, a małżonka estońskiego ministra spraw. zagr. wręczyła p. Beckowej bukiet róż. Po powitaniu, które miało charakter bardzo serdeczny, min. Beck w towarzystwie min. Seljamaa odjechał do zarezerwowanych apartamentów na zamku, który jest rezydencją głowy państwa.

Tallin, 24. 7. (PAT.) Zgodnie z programem min. Beck spędził wczorajsze przedpołudnie i wieczór na wypoczynku. Po południu odbył się w poselstwie polskim prywatny podwieczorek, w którym wzięły udział tylko osobistości polskie.

Wieczorem odbyło się przyjęcie dla dziennikarzy polskich w domu wypoczynkowym, w którym wzięli udział dyrektor naczelny estońskiej agencji telegraficznej oraz naczelni redaktorzy pism estońskich. Przyjęcie cechowała serdeczna atmosfera. W wygłoszonych przemówieniach podkreślano przyjazne stosunki, łączące Polskę i Estonję.

Francja przed nowymi wyborami.

Paryż, 24. 7. (PAT.) W artykule redakcyjnym „Ere Nouvelle” zwraca uwagę na przemówienie przywódcy socjalistów Leona Bluma, wygłoszone w Isres, w którym socjalistyczny leader zupełnie szczerze i jasno wyraża przekonanie, że okres rozejmu partyjnego skończył się i domaga się rozwiązania izby w nadziei, że nowe wybory odbyłyby się w korzystnych dla partii socjalistycznej warunkach.

W analogiczny sposób — zaznacza pismo — rozumują przywódcy ugrupowań skrajnie prawicowych, którzy również

uważają chwilę obecną za pomyślną dla wzięcia rewanżu za ostatnie wybory. Partja radykalna jednak — zaznacza dziennik — nie odmawiając stoczenia walki wyborczej nie chce łowić ryb w mętnej wodzie. Jako partja rządowa i republikańska zdaje sobie ona sprawę z tego, że ani kraj, ani ustroj na tem nie zyskać nie mogą. Tem się tłumaczy spokój, którego dowody daje partja radykalna w obecnych okolicznościach i stanowcza decyzja partji odwołania się do arbitrażu premiera Doumergue.

Nowa serja zamachów bombowych w Austrii.

Wiedeń, 24. 7. Komunikat urzędowy donosi: W nocy na 21 lipca dokonano zamachu dynamitowego na kolej w Mittenwald, skutkiem czego ruch kolejowy na tym odcinku został na pewien czas wstrzymany.

Również w nocy na 21 lipca dokonano zamachu na salę transformatorów elektrowni w Schattwald w Tyrolu. Dochodzenia stwierdziły, że sprawcami byli legionści austriaccy, którzy przekradli się z Niemiec przez granicę.

Dnia 20 lipca przed domem ubogich w Achenkirch w Tyrolu wybuchły dwie bomby. Skutkiem eksplozji zostały ciężko ranne dwie osoby, m. in. dziecko.

Wiedeń, 24. 7. (PAT.) Komunikat policyjny donosi o kilku zamachach w Klagenfurcie. Dnia 22 lipca wieczorem eksplodował przed tutejszym urzędem policyjnym nabój amonitowy, który

wybił kilka szyb. Równocześnie przed gmachem rządu krajowego w Klagenfurcie eksplodowała bomba, uszkadzając mur i wybijając szyby.

Prócz tego rzucono bombę przed gmachem sądu krajowego, wskutek czego wybita została znaczna ilość szyb. Wreszcie do ogrodu plebanji w Klagenfurcie rzucono puszkę blaszaną, zawierającą pewną ilość amonitu. Puszka ta jednak nie eksplodowała. Dochodzenie stwierdziło, że zamach został dokonany przez narodowych socjalistów.

Wiedeń, 23. 7. (PAT.) Ścigany przez władze austriackie za zamordowanie kupca Zimmera Edward Floch zdołał uciec do Niemiec. Od dnia 18 bm. przebywa on we Wrocławiu.

Nie mogą znaleźć Byrda.

Nowy Jork, 24. 7. (PAT.) Amerykańska misja antarktyczna, która wyruszyła na górnym samolocie ciężarowym na pomoc kontradmirałowi Byrdowi zbłądziła, nie mogąc odnaleźć drogi, wyznaczonej chorągiewkami przez Byrda. Kontradmirał Byrd od czterech miesięcy przebywa sam jeden na meteorologicznym punkcie obserwacyjnym.

Wyprawa 70 uczonych i badaczy antarktycznych na czele z Byrdem wyruszyła ubiegłego roku dnia 22 września na drugą wyprawę do bieguna Południowego. Byrd zabrał ze sobą potężny samolot, na którym zamierzał dotrzeć do bieguna oraz do pola magnetycznego, odległego o 1000 km. od lądu t. zw. Małej Ameryki. Celem ekspedycji było zbadanie, czy lody znajdują się w określonej posuwania się ku północy, czy też cofania się. Poza to ekspedycja miała poczynić obserwacje meteorologiczne oraz zabrać materiał kartograficzny.

Kronika telegraficzna.

Prymas Polski u ministra spraw wewnętrznych.

Warszawa, 24. 7. (PAT.) P. minister spraw wewn. Marjan Zyndram-Kościałkowski przyjął w dniu dzisiejszym na audjencji J. E. ks. prymasa Polski kardynała Hłonda.

Zjazd Legionistów odwołany.

Warszawa, 24. 7. (Tel. wł.) Zarząd główny Związku Legionistów powziął uchwałę, mocą której zjazd zwolony na 4—6 sierpnia br. do Krakowa, zostaje ze względu na powódź odwołany. Pieniądze, uzyskane ze sprzedaży kart zjazdowych, mają być przekazane na pomoc dla powodzian.

Niezwykły koncert na rzecz powodzian w Krynicy.

Krynica, 24. 7. (PAT.) W środę, dnia 25 bm. odbędzie się tu wielki koncert na rzecz ofiar powodzi. W koncercie tym weźmie udział Jan Kiepusza, poza tym Adam Didur, pianista Zygmunt Dyget, skrzypaczka Eugenia Umińska i inni. Zarówno ze względu na cel, jak i zupełnie wyjątkowy program i wykonawców koncert budzi niezwykle zainteresowanie.

Skutki nadmiernego plażowania.

Warszawa, 24. 7. (Tel. wł.) Niej. Grodzicki, woźny lecznicy prywatnej przez cały dzień plażował i gdy udawał się na spoczynek dostał nagle ataku furji i w białonizie wybiegł na ulicę. Domownicy i sąsiedzi musieli z nim stoczyć ciężką walkę, zanim zdołano go obezwładnić.

Wezwany lekarz pogotowia stwierdził, iż atak furji został spowodowany przez nadmierne plażowanie na słońcu. Grodzicki doznał udaru mózgu oraz poparzenia pierwszego i drugiego stopnia. Przewieziono go do szpitala Dzieciątka Jezus. (r).

Goering apoteozuje Hitlera.

Berlin, 24. 7. (PAT.) W Halle przemawiał wczoraj premier pruski Goering. Na placu miejskim zebrało się około 10 tys. ludności, których połowa nosiła mundury partji narodowo-socjalistycznej. Całe przemówienie Goeringa skierowane było do kanclerza Hitlera. Goering powiedział m. in.: „Ten sam mąż, który darował Niemcom światło, stoi na straży, aby światło to przyswiecało nadal narodowi niemieckiemu”.

Ciągnąc dalej, mówił premier: „Kto popełnił grzech wobec narodu, ten musi odpokutować tę najcięższą zbrodnię śmiercią, niezależnie od tego kim jest”.

Goering zakończył, wzywając obecnych do wspólnego złożenia przysięgi: „Póki Adolf Hitler żyje, stoimy i walczymy przy nim. Wodzowi nasze życzenia i nasze serca”.

Znów cudowne promienie.

Paryż, 24. 7. (PAT.) Prasa zamieszcza wiadomość o dokonaniem przez znanego fizyka Tesla odkryciu promieni, mogących unicestwić eskadrę samolotów z odległości 200 mil. Dzienniki zaznaczały, że wynalazca przedstawi wkrótce swój wynalazek na konferencji rozbrojeniowej.

Fala morska porwała cztery osoby.

Śmierć na plaży w Jastarni.

Straszny wypadek wydarzył się ub. niedzieli na plaży w Jastarni. Fale morskie z niezwykłą siłą uderzały o brzeg. Mimo ostrzeżeń kilku letników oddaliło się dość daleko od brzegu, nie znając zdradliwych fal morskich. Nagle olbrzymia fala podrzuciła kilka osób i rozległy się pierwsze okrzyki o pomoc.

Dziesięć osób rzuczonych falami, walczyło ze śmiercią. Pośpieszono z pomocą i kilku przerażonych letników wyciągniętych zostało z wody. Cztery osoby natomiast odcięte zostały od reszty nową falą. Nowa fala uderzyła o brzeg, lecz nie wyrzuciła nikogo. Długie beznadziejne poszukiwania zakończyły się znalezieniem zwłok trzech topielców; czwartego jeszcze nie znaleziono. Nazwiska czterech tragicznie zmarłych osób nie zostały jeszcze stwierdzone. Cała Jastarnia do głębi poruszona została strasznym wypadkiem.

Wróg Ameryki nr. 1 nie żyje!

Śmierć Dillingera wywarła olbrzymie wrażenie.

Z Chicago donoszą, że znany bandyta Dillinger, który uważany był powszechnie za najgroźniejszego gangstera Ameryki, został zastrzelony o północy gdy wychodził z kina.

Policyja otrzymała wiadomość, że Dillinger znajduje się w jakiejś kobiecie w małym kinie w północnej części Chicago i obsadziła wejścia do kin, w ciągu dwóch godzin cierpliwie czekając na zakończenie programu. Gdy Dillinger wychodził, agenci policyj z wyciągniętymi rewolwerami zbliżyli się do niego. Dillinger sięgnął po swój rewolwer, ale zanim zdążył go wyjąć, jeden z detektywów strzelił i położył bandytę trupem na miejscu.

W zamieszaniu, jakie powstało, towarzysząca Dillingera zdołała umknąć. Śmierć Dillingera została przez departament sprawiedliwości specjalnie potwierdzona.

Chicago, 24. 7. (PAT.) Na wiadomość o śmierci Dillingera zgromadzili się przed kinematografem, gdzie zastrzelono bandytę olbrzymie tłumy. Samochody kompletnie zatarasowały okoliczne ulice. Poszukiwacze „pamiątek” maczali chusteczki i gazety we krwi, która jeszcze była widoczna na chodniku. W prosekutorjum gdzie przewieziono zwłoki bandyty stwierdzono, iż usiłował on niewątpliwie przy pomocy lekarzy usunąć ślady blizny oraz zmienić wygląd swej twarzy. Bandyta padł trupem na miejscu nie wypowiedziawszy ani jednego słowa. Jego dwie towarzyszki zdołały umknąć w taksówce, przyczem jedna z nich jest lekko ranna.

List z Paryża.

Groźba przesilenia gabinetowego we Francji.

(Od własnego sprawozdawcy „Dziennika Bydgoskiego“.

Paryż, w lipcu.

Po szczęśliwym zakończeniu sesji parlamentarnej i po kongresie konfederacji b. kombatantów premier Doumergue doszedł do przekonania, że rząd pokonał wszelkie groźące niebezpieczeństwa i że należy mu się chwila wytchnienia. Premier Doumergue postanowił więc udać się na pewien czas do swej posiadłości w Tournefeuille pod Tuluzą, aby zażyć dobrze zasłużonego wypoczynku.

Okazuje się jednak, że czasem przysłowia mają rację. Człowiek strzela, a Pan Bóg kule nosi. Prez. Doumergue spodziewał się, że rządowi już nie grozi żadne niebezpieczeństwo, a tymczasem zanim jeszcze dojechał do Tournefeuille, zdarzył się wypadek, który **wstrząsnął podstawami rozejmu politycznego**, na którym opiera się obecny rząd. Cios ten zadał gabinetowi nie ktoś z zewnątrz, ale wyszedł on z łona gabinetu, od lidera prawego centrum min. Tardieu.

W czasie przesłuchania przez parlamentarną komisję dla wyświeślenia afery Stawiskiego min. Tardieu biorąc za punkt wyjścia kampanię prasową, toczoną przeciw niemu w związku z odnalezieniem na jednym z talonów czekowych Stawiskiego napisu „Camille A. Tardieu“ wygłosił **bardzo ostre przemówienie, w którym zaatakował b. premiera Chautempsa zarzucając mu, iż był on inspiratorem kampanji przeciw Tardieu posługując się w tym celu inspektorem Bonym.**

Wrażenie wywodów Tardieu było ogromne. Komisja odszukała telefonicznie b. premiera Chautempsa i o godz. wpół do jedenastej w nocy przeprowadziła konfrontację dwóch b. premierów. Konfrontacja ta nie dała zresztą żadnych rezultatów, ale przesłuchanie świadków na których powoływał się Tardieu, **wypadło dość obciążająco dla inspektora Bony.**

Już w czasie konfrontacji b. premier Chautemps oświadczył, że atak Tardieu ma charakter polityczny i że dalsza współpraca partii radykalnej z Tardieu w jednym gabinecie nie będzie możliwa. Deputowani radykalni w znacznej mierze podzielili stanowisko zajęte przez Chautempsa. Wezwano z Lyonu lidera partii Herriota i odbyło wspólne posiedzenie ministrów, należących do partii radykalnej oraz członków pre-

zydium partii celem zastanowienia się nad stanowiskiem, jakie powinni zająć ministrowie radykalni wobec tego faktu. Posiedzenie to było dość burzliwe, gdyż **domagano się od Herriota natychmiastowego zażądania ustąpienia Tardieu z gabinetu**, w końcu jednak postanowiono wstrzymać się z definitywnym **załatwieniem tej sprawy do powrotu premiera Doumergue.**

Przebieg posiedzenia rady gabinetowej, które odbyło się pod przewodnictwem min. sprawiedliwości Cherona, był za to stosunkowo spokojny. Tardieu podkreślił, iż wystąpienie jego nie oznacza zerwania rozejmu partyjnego, gdyż broniąc siebie zaatakował on tylko osobę Chautempsa, a nie całą partię radykalną. Ostateczna decyzja w tej kwestji została odłożona w myśl **życzenia ministrów radykalnych do powrotu premiera Doumergue.**

Trudno przewidzieć obecnie, jaki o-

brót przybierze ta sprawa. Nie ulega wątpliwości, że wystąpienie Tardieu przekroczyło granice zeznań przed parlamentarną komisją, a miało charakter **ataku, mogącego spowodować zerwanie rozejmu partyjnego.** Jest również oczywiste, że Tardieu musiał wiedzieć co robi i odnosząc tak ostre zarzuty musiał mieć albo poważne dowody przeciw Chautempsowi, albo też pragnął celowo **sprovokować zerwanie rozejmu partyjnego i doprowadzić w ten sposób do upadku rządu i nowych wyborów.** W tym ostatnim wypadku Tardieu mógłby się posłużyć swym wystąpieniem jako **świetnym argumentem wyborczym przeciw partii radykalnej.**

W paryskich kołach politycznych sądzą jednak, że nowe wybory niewątpliwie pociągnęłyby za sobą klęskę partii radykalnej i **ogromny wzrost wpływów stronnictw skrajnie prawicowych i skrajnie lewicowych.** Przekonanie to

panuje także wśród reprezentantów partij umiarkowanych wchodzących w skład obecnego gabinetu. Jak twierdzi prasa min. Flandin i min. Pietri, bynajmniej nie odnoszą się entuzjastycznie do wystąpienia Tardieu. Wydaje się również prawdopodobne, że Tardieu może w ostatnim momencie zorientował się, iż nowe wybory nie dalyby jednak tak pomyślnych rezultatów, by móc doprowadzić do utworzenia rządu prawicowo-centrowego i dlatego prasa prawicowa stara się przeprowadzić różniczenie między atakiem na Chautempsa a atakiem na partię radykalną. W chwili obecnej nie można jednak przewidzieć dalszego rozwoju sytuacji i dlatego należy powstrzymać się z prognostykami. **Sytuacja jest poważna, i przesilenie rządowe jest bardzo możliwe, ale również możliwe jest, że premierowi Doumergue uda się w ostatniej chwili doprowadzić do kompromisu.** Wśród członków rządu i popierających go partij istnieje bowiem silne pragnienie utrzymania rozejmu partyjnego i opartego na nim rządu jednolici narodowej.

Zastępca.

Koronacja obrazu w Rzymie przez kardynała Hlonda.

W początkach listopada ks. kardynał Prymas Hlond, wracając z kongresu eucharystycznego w Buenos Aires, przybędzie do Rzymu, by dokonać tam uroczystej koronacji wizerunku N. Marii Panny, mieszczącego się w kościele **Santa Maria il Pace.** Wizerunek ten pozbawiony został korony w początkach ubiegłego stulecia w czasie rabunków podczas inwazji napoleońskiej. Nową koronę na obrazie ofiarowało opiekujące się historyczną świątynią N. Marii P. Pokoju stowarzyszenie duchowieństwa rzymskiego. Korona dla Dzieciątka jest darem ks. kardynała Hlonda.

Wyjątkowa uroczystość.

W archidiecezji Bordeaux 407 par małżeńskich obchodziło niedawno diamentowe, względnie złote gody. Prezydent Lebrun przesłał osobiście tym „najlepszym mężom i żonom“ swe powinszowania i życzenia. O oznaczonej porze uderzono we wszystkie dzwony kościelne diecezji. Po każdej parę jubilatów wysłano auto, które zawiozło ich do kościoła, gdzie na ich intencję odprawiono mszę św.

„Kupiec Wenecki“ w Wenecji.

Na placu Campo St. Trovaso w Wenecji odegrali najznakomitsi artyści włoscy sztukę Szekspira „Kupiec Wenecki“. Rzecz odegrana w tem samym mieście i miejscu, które obrał autor za teren swej twórczości, wywarła na widzach nadzwyczajne wrażenie. Mianowicie widok oryginalnych pałaców dołów, lagunów i t. d. przyczynił się w wysokim stopniu do realizmności przedstawienia.

Olga Wolbryk.

(75)

ŻONA NAUCZYCIELA

(POWIEŚĆ).

(Ciąg dalszy).

Aż tu nadszedł dzień, kiedy z pod łańcucha śnieżnych węgorków powylały żyjące istoty... Poobwijane w szmaty, o zapadłych twarzach, z napół zgasiemi, lub gorączkowo płonąciami oczyma... Przypadek zawiódł go w pobliże wsi dzieci. Niby olbrzym stał wśród coraz to liczniejszej gromady. Guliver u liliputów.

Jak uciec, nie powaliwszy kilkorga, otaczających go zwartym pierścieniem? Jak się od nich uwolnić?...

W tem postąpił ku niemu chłopiec, a Konstanty z pod strzępów osłaniających głowę niedorostka, ujrzał mądre poważne oczy i cienkie wargi starczo zawiętych ust.

— Czy ty śpiewałeś? — spytał chłopiec.

— Tak.

— Słyszeliśmy trzy razy — rzekł chłopiec.

— Ja was nie widziałem...

— Nie wychodziliśmy z naszych mieszkań...

Wskazał długi łańcuch niskich ośnieżonych kopczyków.

— To odwrócone łodzie albo łaczki —

wyjaśnił mały. — Dla dziewczynek wykopałiśmy doły w ziemi, by im było cieplej pod śniegiem. Stare płaszcze i kurtki służą nam za dywany. A skąd ty jesteś?

— Z Dubówki.

— Macie tam co jeść?

— Niewiele.

— Na wiosnę, gdy skończą się nasze zapasy, wybierzemy się do was!

— Postarajcie się, byśmy coś znaleźli, inaczej podpalimy wieś! krzyknęły dzieci.

— Spokojnie! ofuknął ich chłopak. Niezbyt nam zależy na Dubówce — zwrócił się poważnie do Konstantego. — Jeśli może wiesz o innych bogatszych wsiach...?

— Zastanowię się... znam okolicę...

— Nic nie zrobi! — znów wrzasnęły dzieci. Naśle nam tylko szpicłów... Wystrelają nas... albo zamkną w więzieniu!

Wtedy krzyknął on sam, z całej pierś, że rozbrzmiało poza długi łańcuch kopczyków:

— Spokojnie! Co sobie myślicie, baki jakies? Ja dorosły, silny człowiek, miałbym was zdradzić? Pozwólcie mi się tylko zastanowić, jakby wam pomóc... Jak się nazywasz? zwrócił się do chłopca, który przemawiał w imieniu wszystkich.

— Jeger... A jeśli naprawdę nam chcesz pomóc... to zaśpiewaj nam coś...! Kiedy śpiewałeś, zapomniałiśmy o zimnie i głodzie... a potem próbowałiśmy śpiewać twoją pieśń... Ale nie potrafimy

sami... i nakarmiliby nas i przyodziali... Poważne oczy chłopca wpatrywały się w dorosłego silnego mężczyznę, a w głosie jego brzmiało coś więcej niż błaganie.

— Jegerze... braciszku...

Konstanty przyciągnął go do siebie i objął w uścisku, a dzieci zamieniały z sobą zdumione spojrzenia.

— Czy znałeś swych rodziców, Jegerze?

— Tylko matkę... Tańczyła wieczorami w krótkich spódnickach i śpiewała. Raz zastano u niej oficera białej armii i oboje zastrzelono w pokoju. Ja ukryłem się pod łóżkiem i zatkałem sobie uszy. A gdy już było po wszystkim, zabrałem klejnoty matki, które co wieczór zakopywała w wazonku geranji, wziąłem też rewolwer oficera, o którym zapomniałem i uciekłem... Przyłączyły się do mnie inne dzieci, coraz nas było więcej. Ja zostałem przywódcą, chociaż miałem dopiero dziesięć lat. Ale tylko ja jeden miałem rewolwer i umiałem trochę śpiewać. Ludzie śmiali się, słuchając piosenek, których się wyuczyłem od matki i dawali nam jałmużnę... Ale raz wytłumaczył mi jeden ze starszych chłopców znaczenie tych piosenek... Od tąd wstydziałem się i przestałem śpiewać...

Wzburzony tem przypomnieniem, Jeger zerwał łańcuch okrywający mu głowę.

Konstanty krzyknął. Fruwające na wietrze włosy dziecka były siwiuteńkie. Siwiuteńkie jak u starca.

Chłopiec nasunął na głowę łachman, zastępujący mu czapkę, a po jego ziemistej twarzy przemknął cień uśmiechu, odsłaniając usta niemal całkiem bezzębne.

— Dziwisz się, że jestem siwy...? Nic dziwnego, gdy się przeżyło takie trzy zimy! Zaraz pierwszej zimy wybuchnął szkorbut... niektórzy stracili zęby... wielu umarło. Zwłaszcza dziewcząt... Z początku było nas kilkaset, teraz jest tylko osiemdziesiąt... jutro może być tylko siedemdziesiąt pięć... Cierpimy wielki głód tego roku. Ale powiedz, jak ty się nazywasz?

— Sacharow. Konstanty. Siostrzeniec nauczyciela Tarnowa z Dubówki. Mówię wam to dlatego, by wam nie przyszło do głowy napaść na nas. Jutro do was przyjdę. Przyniosę, albo i częściej. Będę was uczył śpiewać... i powiem, dokąd macie pójść. Czy mi wierzysz, Jegerze?

— Wierzę ci — poważnie odrzekł chłopczyk, wyciągając ku niemu drobną rączkę, obwinętą w szmaty.

Konstanty dotrzymał przyrzeczenia. Częściej niż przyrzekł Jegerowi, zachodził do wsi dzieci. Siedział na ośnieżonym dachu najwyższego domu, który był poprostu przedziurawionym samochodem pancernym, gromadził koło siebie dzieci i uczył je śpiewać. Już po dwóch tygodniach mógł wysłać jaki tużin małych śpiewaków do zamożnej wsi, skąd wrócili hoinie obdarzone.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z GDYNI I WYBRZEŻA.

REPERTUAR KIN:

„**CZARODZIEJKA**“. Rewelacyjny film p. t. „Przyjaciele i kochankowie“ z Lili Damitą i Ad. Menjou.
„**BAJKA**“. Wielki dramat osnuty na tle prywania dzieci w Ameryce p. t. „Porywanie“. Bógaty nadprogram.

POGOTOWIA:

Miejskie Zakłady Elektryczne — tel. 29-67.
Lekarz dyżurny — tel. 12-40.

Przybył do Gdyni prezes Najwyższej Izby Kontroli Państwa dr. Jakób Krzemieński, który dokonał inspekcji portu i robót inwestycyjnych, prowadzonych w porcie.

KTO PÓJDZIE ZA PIĘKNYM PRZYKŁADEM?

Akcja, wszczęta przez prezesa Rady interesantów portu inż. Korzóna wśród sfer gospodarczych portu o samoopodatkowanie się na rzecz dotkniętych powodzią rodaków w Małopolsce, dała w pierwszym dniu składkowym następujące rezultaty:

Jako pierwsze złożyły swoje deklaracje firmy armatorskie, mianowicie: Polskarob 500 zł, Polsko-Bryt. Tow. Okręt. 500 zł, Żegluga Polska 500 zł, konsul gen. inż. Korzón 100 zł, konsul Raczewski 50 zł, dyrektor Kollat 50 zł, dr. B. Kasprzowicz 25 zł. Poza to Progress 500 zł, Bergenske Baltic Transports Ltd. 500 zł, Warta 250 zł, chłodnia i składy portowe w Gdyni 200 zł. Dalsze deklaracje napływają.

PIĘKNY DZIEŃ MIŁOSIĘRZDIA.

Koło Pań Towarzystwa Wincentego a Paulo w Gdyni zainicjowało piękną i szlachetną myśl, która zrealizowana została po raz pierwszy. Był to tak zwany „dzień dobroci dla chorych“. W dniu tym odprawione zostało w kościele Serca Jezusowego przez ks. dziekana Turzyńskiego uroczyste nabożeństwo, na które przyprowadzono i pozwożono pod opieką i na koszt Pań Tow. Wincentego a Paulo wszystkich obłożnie chorych, którzy już od szeregu lat nie mogli wysłuchać mszy św. ani pomodlić się w kościele.

Był to wprost rozrzucający widok, patrząc na te schorzałe wieloletnim cierpieniem twarze, które pod wpływem uroku jaki wywarł na nich od kilku lat nie widziany Dom Boży, nabrały jakiegoś błędnego duchowionego wyrazu, a w niejednych oczach tych nieszczęśliwych zalsniły lzy szczęścia i nadziei, że szczerza modlitwa przyniesie im ulgę w cierpieniach. Szczególnie silne wrażenie wywarły na nich wspaniałe wykonane przez chór kościelny pod batutą mistrza Betlejewskiego pienia religijne.

Z chorymi przybyli też liczni krewni i przyjaciele, przyłączając się do wspólnych modłów o ulgę dla cierpiących.

Nie wątpimy, że wśród wielu t. zw. „dni“ lub „tygodni“ urządzanych z różnych okazji, „Dzień dobroci dla chorych“ stanie się stałym aktem chrześcijańskiego miłosierdzia.

WŁAŚCICIELE SKRADZIONYCH ROWERÓW ZGŁASZAJCIE SIĘ.

Policji tutejszej udało się odebrać rozmaitym złodziejaskom rowery z których posiadania nie mogli się wytłumaczyć.

Rowery te zdeponowane są w tut. wydziale śledczym, a to:

Rower bez marki Nr. 21884, rama czarna, kierownica prosta, siodło z napisem „Wika“, przednie koło czarne, tylnie czerwone.

Rower męski, bez marki, w dobrym stanie, nr. fabr. 8510, opony czarne całkiem nowe.

Rower męski, bez marki, nr. fabr. 335.390 z bagażnikiem w dobrym stanie.

Rower męski, przelakierowany na kolor czerwony, prawdopodobnie marki „Union“, nr. fabr. 35.801.

Rower męski bez marki i bez numeru, w dobrym stanie, kierownica prosta, przy której jedna lewa rączka czarna, prawa czerwona, opony kół czerwone, w dobrym stanie.

Rower damski, czarny, marki „Rodge Whitworth Codentry“ bez nr. fabr., w dobrym stanie, felgi kół przelakierowane na kolor białego metalu.

Rower męski, czarny, bez okucia, opony kół czerwone zniszczone, bez marki, nr. fabr. 88291 ewtl. 8829 F., kierownica prosta, rączki czerwone.

Poza wyżej wymienionymi rowerami znajdują się w tut. wydziale śledczym kilka części rowerowych, jak 3 kierownice, 2 dzwonki, 2 dentki i t. p.

Prawowici właściciele mogą zgłaszać się w tut. wydziale śledczym w celu rozpoznania codziennie między godz. 15 a 16.

GORĄCE DNI POLICJI GDYŃSKIEJ.

Kiedy inni ludzie korzystają w Gdyni z wyczasów, kąpia się w morzu słońca i wodzie morskiej, to policja gdyńska w okresie sezonu także się kąpie, ale we własnym pocie i ma dni skwarne, ale z powodu uganiania się za różnymi złodziejaskami, włóczęgami i prostytutkami. Szumowiny te całymi stadami ściągają się do Gdyni z różnych stron całej Polski, celem wykorzystania sezonu dla swych niecznych procedurów.

Gdyby tak wszystkie pensjonaty i hotele gdyńskie cieszyły się taką frekwencją w sezonie jak areszta policyjne, to zmuszone byłyby też do rozszerzenia swych ubikacji, jak to się obecnie dzieje z aresztami policyjnymi, które musiały być w przyspieszonym tempie rozbudowane.

W dwóch ostatnich dniach t. j. 19 i 20 aresztowano za kradzież: Ignacego Jaskulskiego o z Poznania za kradzież kieszonkawy; Pawła

Gładowskiego za usiłowaną kradzież bucików z nóg pogrążonego w oparach Bachusa marynarza holenderskiego; Feliksa Kunkla za kradzież roweru; Bronisława Brzeskę z Torunia za kradzież czereśni z ogrodu na Kamiennej Górze. Antoni Sprenger, malarz z Orłowa, zgłosił kradzież na jego szkodę roweru męskiego, który pozostawił obok restauracji. (Jest to zasłużona kara za lekkomyślność, gdyż policja wielokrotnie przestrzega przed złodziejami rowerowymi. — Przyp. Red.).

Taki sam los spotkał Stanisława Sypniewskiego, gońca K. K. O. któremu skradziono służbowy rower, pozostawiony obok Banku Gosp. Krajowego, ma się rozumieć, bez zamknięcia.

Jakieś romantycznej jeźmości, szukającej miłych wrażeń w noc księżycową nad wybrzeżem morza, w towarzystwie dwóch przygodnie poznanych młodzieńców, ściągnięto w trakcie miłej zabawy, dwa pierścionki wartości 380 zł. Drogo zapłaciła romantyczna pani która ze zrozumiałych powodów zachowała swe incognito, za flirt księżycowy.

Pozatem za uprawianie wzgl. nakłanianie do nierządu dostały się do policyjnego pensjonatu dwie córy Koryntu — dwie Marysie — Dymek i Grünwaldówna.

Komisariatowi Rządu oddano pod opiekę trzech włóczęgów, bez stałego miejsca zamieszkania i bez określonego zajęcia, Władysława Oldaka, Mieczysława Liska i Kazimierza Stopeckiego.

Są to najbujniejsze chwasty rosnące na terenie gdyńskim.

Hołd ceniom nieśmiertelnej Polki.

Po raz pierwszy odbyła się w Gdyni akademja, której poziom nie przyniósł wstydu temu tak sromotnie nieraz nadużywanemu mianu. Po raz pierwszy uczestnicy tej akademji wynieśli z niej tak podniosły nastrój duchowy, jaki wynosi się tylko z uroczystego obrzędu religijnego.

Gdyńskie organizacje kobiece na terenie Gdyni dały piękny przykład komitetom urządzającym z różnych okazji t. zw. akademje, które są — pożałuj Boże — wszystkim innym, tylko nie akademjami. Panuje na nich oklepny szablon, bezduśność, jałowizna, nudy, czyniące z nich coś w rodzaju klepanych przez bezmyślnie dewotki różańców. Kiedy się ma odbyć jaka uroczystość czy obchód narodowy, to już z góry można wiedzieć, bez ogłoszenia, jaki będzie program tej uroczystości, a zwłaszcza nieodłącznej t. zw. akademji, której poziom ma tyle wspólnego z akademją, ile ma jarmark małomieścickowy z wystawą międzynarodową.

Dlatego też szczerze uznanie należy wyrazić naszym organizacjom kobiecym, które dnia 22 lipca br. dla uczczenia pamięci największej, nieśmiertelnej Polki Curie-Skłodowskiej urządziły w sali kina „Czarodziejki“ akademję, która porzuciła od dekoracji sceny, wykonanej przez kierownika ogrodów miejskich p. Zdrojewskiego, według prawdziwie artystycznego pomysłu

Utonął w morzu nie zdobywszy nagrody...

Wydarzył się na Helu tragiczny wypadek utonięcia, którego ofiarą padł Krakowianin, Józef Hoepner, przebywający w obozie Ligi Morskiej. Hoepner postanowił zdobyć pewnego rodzaju rekord pływacki i popłynął na pełne mo-

rze w zamiarze osiągnięcia boi ostrzegawczej, zakotwiczonej o 650 m. od brzegu. Rekord ten osiągnął połowicznie, gdyż do boi dopłynął, jednak w drodze powrotnej utonął.

Sprawa aktualna i bardzo pilna.

Kilkakrotnie już była poruszana tak na komisji administracyjnej, jak również na pełnym posiedzeniu rady miejskiej konieczność zdecentralizowania pewnych działów administracji. Wymaga tego przedewszystkiem wielki i w stosunku do swego obszaru zbyt luźnie zabudowany obszar wielkiej Gdyni, nie posiadający w dodatku dostatecznie rozbudowanej i taniej komunikacji, jak również konieczność usprawnienia administracji.

Szczególnie przykro odczuć daje się to scentralizowanie wszelkich agend administracyjnych w jednym punkcie, t. j. w Komisariacie Rządu, w zakresie czynności połączonych z ewidencją ludności, zwłaszcza odkąd Komisariat Rządu wprowadził ostrzejszy rygor meldunkowy.

Nawet sam p. Komisarz Rządu uznał konieczność urzędzenia na poszczególnych przedmieściach Gdyni dzielnicowych ekspozytur Komisariatu Rządu, którym przydzielonyby pewien zakres działania, nie wymagający ważniejszych decyzji.

Pod uwagę wchodziłyby przedewszystkiem dzielnicowe biura meldunkowe, albowiem obecne stosunki w biurze ewidencji ludności są

zławsza w porze sezonowej, wprost oplakane i niemożliwe do utrzymania na dłuższą metę. Codziennie korytarz przed biurem meldunkowym, jak również samo biuro meldunkowe zapchane są tłumami interesantów, którzy godzinami wystawiają muszka w ogonku, gdyż niema ani jednej ławki do siedzenia i dusić się muszka w niemożliwej wprost atmosferze, a z nim i pożałowania godni urzędnicy, którzy nie mają ani chwili wytchnienia, gdyż pracuje ich zaledwie dwóch.

Jeżeli jakiś właściciel domu z Oksywia lub z Chyloni ma do zameldowania jednego lokatora, to oprócz wydatku na autobus stracić musi conajmniej pół dnia na wyczekiwanie na swoją kolejkę. Jeżeli zaś w karcie meldunkowej są jakieś usterek lub niedokładności, popelnione z winy lokatora, to tą drogą krzyżową odbyć musi ponownie, a więc stracić musi cały dzień i dopłacić 2 zł 40 gr.

Nie będzie można tym ludziom wziąć za złe, jeżeli rozporządzenie Komisariatu Rządu o meldowaniu lokatorów wykonywać będą opieszale.

p. Jadzi Woźnickiej, a skończywszy na doborze i wykonaniu programu, w całej pełni usprawiedliwiła swoją nazwę.

Już same słowo wstępne, wygłoszone przez p. kdrówą Frankowską, zrobiło miłe wrażenie swą zwięzłą, a przecież głębokością uczucia i bezpośredniością nacechowaną treścią.

Kiedy zaś orkiestra reprezent. marynarki wojennej odegrała Griega „Śmierć Azy“ z suity Per Gynta, miało się wrażenie, jak gdyby nad zebranymi w najgłębszym skupieniu słuchaczami powiewał duch wielki Tej, dla której odprawia się to misterjum, zwane akademją. Ta czarodziejską laseczką, która nastrój ten wyczarowała, władał umiejętnie kpt. Dulin.

P. prof. Uziembłowa w sposób, jaki może tylko światła kobieta zrozumieć i ująć życie i działalność otaczanej przez siebie czią siostrzycy, przedstawiała życiorys pierwszej Polki, przed którą schyliły się czoła największych mężów nauki.

Artystka-społeczniczka p. prof. Julia Gorzechowska po odśpiewaniu z wielkim uczuciem i subtelnnością arii z opery „Dziwica orleańska“ Czajkowskiego, rzęsistemi oklaskami zmuszoną została do nadadtku.

Własny utwór poetycki „Na cześć Curie-Skłodowskiej“ wygłosiła sama autorka p. Marja Federowiczowa, która dowiodła, że umie nie tylko tworzyć piękne rzeczy, lecz także nadać im w żywym słowie plastykę, przemawiającą silnie do duszy słuchacza.

Wiersz ten podajemy na innym miejscu.

Godnem ukoronowaniem pięknej uroczystości było odegranie przez orkiestrę marsza „Heroica“ z III symfonji Beethovena. Jakkolwiek nasza orkiestra marynarki wojennej, ma już ustaloną sławę, to przecież mam wrażenie, że na tyle pietyzmu, ile włożyła w odtworzenie „Śmierci Azy“ i „Heroici“, zdobyć się może w okolicznościach naprawdę wyjątkowych, jaką była ta właśnie „akademja“ przez wielkie „A“.

M. Mistał.

P. S. Jak się dowiadujemy, poetka p. Federowiczowa ma zamiar wkrótce urządzić specjalny wieczór recytacyjny najcenniejszych swych utworów na tle muzyki chopinowskiej, który po jej pierwszym u nas występie na akademji może rokować dobre powodzenie.

DZISIEJSZE DZIECI.

— Czego wrzeszczysz, uprzykrzony Smaraczku! Kupiłem ci szablę, pistolet, karabin, armatkę, tank, aeroplan, czegoż ty chcesz więcej?

— Kup mi i gaz trujący!..

Z TCZEWA.

Zuchwała ucieczka skutego w kajdany więźnia podczas biegu pociągu.

Tczew. Władze policyjne w północnej części Pomorza zaalarmowane zostały telefonogramami o zuchwałej ucieczce słynnego koniokrada, 30-letniego Franciszka Klamanna, pochodzącego z pod Starogardu, a skazanego za różne ciężkie przestępstwa na kilka lat więzienia.

Klamann, który na początku r. b. zbiegł z więzienia sądu grodzkiego w Tczewie po kilku miesiącach został ujęty na rozbój i ponownie osadzony w więzieniu. W końcu ub. tygodnia

odbyła się jego rozprawa, a po wyroku zasadzającym okulo Klamanna w kajdany i osadzono w pociągu zdążającym do Starogardu.

Klamann korzystając z chwilowej nieuwagi eskortującego go policjanta, w kajdanach wyskoczył z pędzącego z szybkością 65—70 km na godzinę pociągu i znikł. Podjęty natychmiast przez policję, oraz służbę kolejową pościg, nie doprowadził do ujęcia zbiega w kajdanach.

Kino „Światowid“: „Przygoda o północy“, do tego bogaty nadprogram i najnowsze tygodniki dźwiękowe.

Kino „Mars“: „Siostra Angelika“ oraz nadprogram.

Nadzwyczajny zjazd delegatów Towarzystw Ludowych. W czwartek 26. bm. odbędzie się nadzwyczajny zjazd delegatów Towarzystw Ludowych. Zjazd ten poprzedzony zostanie mszą św., która odprawiona zostanie o godzinie 9 rano w kościele farnym św. Krzyża.

Motocykl policyjny uległ katastrofie. Na szosie pomiędzy Okolem a Starogardem uległ katastrofie motocykl policyjny z przyczepką. W katastrofie tej poważne obrażenia cieleśne odniósł posterunkowy P. P. Kowalski i Dolczak ze Starogardu, natomiast jadący w przyczepce powiatowy komendant policji komisarz Tuz ze Starogardu, wyszedł z katastrofy cało.

Nowa ofiara Wisły. W niedzielę, dnia 22. bm. około godz. 16.30 podczas kąpieli w Wisle w 24 główce za rowem granicznym, utopił się

poslaniec firmy Droste 17-letni Helmuth Ehlert, zamieszkały przy ul. Ogrodowej. Na ratunek tonącemu chłopcu pośpieszyło kilkunastu kąpielowiczów, lecz wszelka pomoc okazała się bezskuteczna, gdyż tragicznie zmarły w mgnieniu oka zginął w odmętach Wisły.

Okradli żyda. Nieznani dotychczas sprawcy włamali się do mieszkania żyda Izraela Kaca, zamieszkałego na tczewskich Nalewkach przy ul. Krótkiej. Łupem włamywaczy padła większa suma pieniędzy.

Z wielkiej chmury mały deszcz. Sąd okręgowy na sesji wyjazdowej w Tczewie rozpatrywał sprawę tokarza warsztatów kolejowych Tomasza Przybyłowskiego, oskarżonego za rzekome przywłaszczenie sobie na szkodę P. K. P. pewnej ilości brązu, wartości 2,10 zł, z którego wykonał okucie drzewca sztandaru Wydziału Młodych Stronnictwa Narodowego w Tczewie, który został przez policję skonfiskowany. Obecnie na rozprawie osk. Przybyłowski złożył zeznanie, że w śledztwie był zmuszony zeznać,

iż dopuścił się tej kradzieży, by spowodować skonfiskowanie tego sztandaru przez policję. Z zeznań świadków wynika, iż osk. Przybyłowski członek socjalistycznego Z. Z. K., wspomniany materiał na okucie kupił od mistrza ślusarskiego Fryderyka Rintelena w Tczewie. Sąd uwolnił oskarżonego od winy i kary, poatem postanowił zajęty drzewiec sztandaru, po uprąwomocnieniu wyroku zwrócić Wydziałowi Młodych Stronnictwa Narodowego w Tczewie.

Gwałt na tczewskich Nalewkach. Oślawiony kupiec żydowski Kac, zamieszkały na tczewskich Nalewkach (ul. Krótka) wszczął wielką awanturę i bójkę z pewnym gojem, który nie chciał kupić żydowskiego towaru. Mały Kac dostał poządne lanie. Sprawą zajęła się policja.

Nowa ofiara Wisły. Podczas kąpieli w Wisle utonął onegdaj za portem zimowym 21-letni Bolesław Piedo, bezrobotny, pochodzący z Sudowa, powiatu włoszczewskiego. Złwoki wyłowiono i przewieziono do kostnicy szpitala św. Wincentego.

Wyruszyli w świat. Z domu rodzicielskiego w Zabnie, w nieznanym kierunku zbiegła pełnoletnia bo 21 lat licząca Gertruda Narlochówna, której w ucieczce od matczynego serca towarzyszył pacjent z Kocborowa niej. Skwiercki Włodzimierz. Uprasza się o oddanie zbiegów w ręce policji.

Tajemniczy topielec. Onegdaj o godz. 9,30 rano w odległości około 50 m od brzegu w pobliżu 24 główki w górę Wisły pod Tczewem łowiący ryby w Wisle pomocnik rybaka Lubiszewskiego, Zimny z Tczewa wyłowił trupa nieznanego mężczyzny w wieku 25—30 lat. Topielec przyodziany był w czarne spodnie (krótkie), skarpety, oraz buty P. P. G., głowę miał posiniaczoną i owiazaną ręcznikiem z inicjałami R. S. Poatem na ciele jego widniały bregi sine, oraz zadrapania. Nazwiska denata, ani też przyczyny zgonu (prawdopodobnie padł ofiarą zbrodni) na razie nie ustalono.

Bez przesady.

Z kół czytelników piszą nam:

Odbywając podróż do Nowego Targu i Nowego Sącza zmuszony byłem zatrzymać się w Krakowie. Wszystkie pociągi w tym kierunku przestały kursować od wtorku południa na skutek uniesienia wszystkich mostów przez rozszalały żywioł. **Mosty kolejowe**, solidnie zbudowane, oparły się wprawdzie szalonym atakom mas wodnych, lecz **wskutek podmycia przyczółków mostowych, zawisły w powietrzu.**

W sobotę rano o godz. 7,25 puszczonego pierwszy pociąg do Zakopanego, który przybył do Nowego Targu o godzinie 3 popołudniu. Podróż odbyła się z przeszkodami bowiem **pod Stryszowem przerwany był most kolejowy.** Nad jego naprawą pracuje 1 pułk saperów z Krakowa dzień i noc. Pociągiem tym jechali przeważnie ojcowie rodzin obladowani wielkimi pakunkami z żywnością gdyż jak dzienniki donosiły jest brak żywności w Zakopanem. Później dopiero dowiedzieliśmy się od pierwszych pasażerów spotkanych na stacji Sucha, że **żywności w Zakopanem było pod dostatkiem a więc dzienniki mocno przeholowały.**

Podczas przesiadania na pociąg czekający na nas po drugiej stronie mostu, dokonał zdjęcia naprawy tegoż przez saperów wojskowych **kapitan Mazanowski z Bydgoszczy**, którego rodzina znajduje się w Poroninie. P. kapitan Mazanowski niespokojny o los rodziny wybrał się również pierwszym pociągiem odchodzącym z Krakowa, obciążony pakunkami z żywnością.

Na wszystkich twarzach widoczny niepokój i wielkie zdenerwowanie. Uspokajają się jednakże w miarę otrzymania poszczególnych wiadomości.

Druga przesładka odbywa się w Poroninie, gdzie **zupełnie zniszczony jest wielki most kolejowy na białym Dunajcu.** Most ten ze względu na jego długość zostanie naprawiony dopiero za kilka dni. Na torze z Nowego Targu do Szczawnicy **zerwane są wszystkie mosty. Drużyny harcerskie** obozujące w Murzasichlu, gdzie się również znajduje **drużyna bydgoska** są całkowicie zabezpieczone, harcerze powracają już częściowo do domu.

Czarny Dunajec obecnie już zupełnie opadł i wrócił w normalne swoje koryto. Podczas przewozu letników przez rzekę z Nowego Targu do Waskmudu topił się w południe chłopak, został jednakże uratowany przez sierżanta z plk. saperów z Modlina. Byliśmy świadkami raportu złożonego przez sierżanta majorowi Mikołajskiemu. Bódmaj najbardziej ucierpiała **wieś Ostrowko** koło Nowego Targu. Drewniane domy zostały uniesione przez falę. Ciekawe zjawisko przedstawia tartak Bukowskiego. Pozostał sam **trak firmy C. Blumwe z Bydgoszczy** uszkodzony a w dodatku niezapłacony... Przejmujący widok przedstawiają przedmieścia Nowego Targu, gdzie rozszalały potok Kowaniec porwał 4 domy.

Według ostatnich wiadomości, **cho- dzących po mieście liczba ofiar wynosi 30 osób.**

Po dniach niezwykle grozy zajaśniało od czwartku rana słońce i panuje tutaj obecnie śliczna pogoda. Jak naocznie się przekonałem podane przez kurjerki wiadomości o klęsce powodzi przez prasę na odcinku Kraków — Sucha — Nowy Targ — Zakopane **są mocno przesadzone.** Prawdą natomiast jest, że najbardziej straszliwą powodzią został dotknięty **Nowy Sącz** oraz okolice **Korczy- na** przy ujściu Dunajca do Wisły.

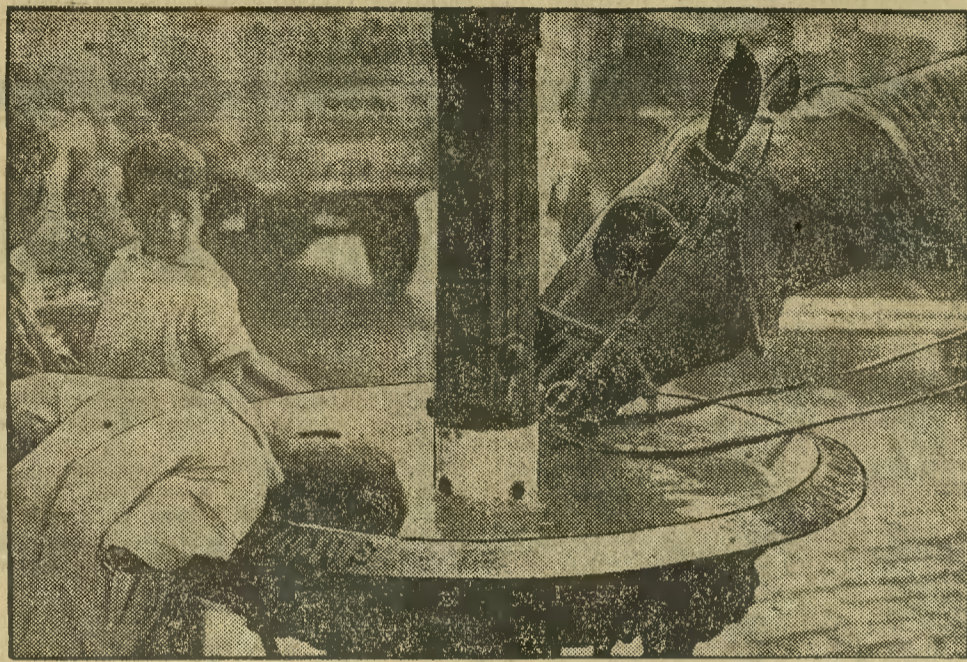
B. Kucharski.

Powódź w Kazimierzu.

Wisła w Kazimierzu zalala nadbrzeżne ogrody i pola. Kasyno w Kazimierzu zalane jest na wysokość jednego metra i dojazd doń odbywa się łodziami. Na drodze z Kazimierza do Puław Wisła w trzech miejscach przelała się przez szosę.

Powódź w Małopolsce nie pozostała bez wpływu i na miejscowości położone koło Częstochowy. Rzeka Warta w Częstochowie i jej okolicach mocno wzbierała, tu i owdzie nawet wystąpiła z brzegów. Gdzie było wpięty wody do kolan, teraz dorosłemu wysokiemu mężczyźnie sięga ona nad głowę. W nurtach wzbieranej Warty utopił się chłopiec. Trzy kąpiące się panny o mało w niej śmierci nie znalazły; ledwo je uratowano.

Z jednego źródła!

I w Amsterdamie kanikuła daje się we znaki. Ludzie i zwierzęta omdlewają tam z gorąca. Jeden z naszych współpracowników, bawiący w Amsterdamie na urlopie, zrobił powyższe zdjęcie: koń dorożkarski, trawiony pragnieniem, opuścił samowolnie swe stanowisko i poczapiał ku studni, w której już i dzieci zanurzają co chwilę swoje pyszczki.

Jak starego birbanta szlag trafił.

Okradzony uciekinier z Niemiec uległ atakowi apoplektycznemu.

Stanisławów, 23 lipca.

Mieszkańcy Stanisławowa pozostają obecnie pod wielkim wrażeniem, jakie wywołała wiadomość o tajemniczej śmierci rentjera miejscowego, 82-letniego Hermana Krumholza. W czasie dochodzeń, które miały na celu ustalenie przyczyny zgonu, ujawniono sensacyjne szczegóły. Krumholz jeszcze przed 60 laty jako młody chłopak wyemigrował do Niemiec, gdzie założył w Berlinie duży zakład jubilerski. Z nastaniem reżimu hitlerowskiego zlikwidował on swoje przedsiębiorstwo i przed kilku miesiącami wrócił do rodzinnego miasta. Będąc człowiekiem oszczędnym,

odłożył Krumholz kilkadziesiąt tysięcy dolarów oraz znaczną ilość kosztowności. Za namową swego dawnego przyjaciela kupca Hollendra, Krumholz wdzierzał w Jamnej pensjonat „Świtezianka”. Ponieważ jednak starszek nie znalazł się na prowadzeniu zakładu gastronomicznego, przyjął sobie za spółnika M. Hübnera, właściciela restauracji w Stanisławowie.

Przed kilku dniami w pokoju pensjonatu „Świtezianka”, gdzie mieszkał Krumholz, znaleziono zimne zwłoki starca. Jak wykazała komisja sądowo-lekarska Krumholz zmarł wskutek ataku serca.

Rodzina zmarłego po otrzymaniu wiadomości przybyła do Jamny, by zabrać gotówkę jaką Krumholz pozostawił. I oto okazało się, że wszystkie pieniądze oraz kosztowności starca znikły. Po długich poszukiwaniach znaleziono za ledwie jednego dolara. Sprawą tą zajęła się policja i w trakcie dochodzeń aresztowano Hübnera jako podejrzanego o dokonanie kradzieży.

Krewni Krumholza wysunęli przeciw aresztowanemu sensacyjne oskarżenie. Mianowicie twierdzą oni, że Hübner, wiedząc, iż starszek cierpi na wadę serca urządzał mu nocne libacje w towarzystwie kobiet. Krytycznej nocy jedna z towarzyszek zabaw miała podobno ukraść Krumholzowi całą gotówkę, którą się następnie podzieliła z Hübnerem. Krumholz spohrzęzłszy kradzież padł rażony apopleksją.

Policja aresztowała niejakiego Waldmana, który na wieść o śmierci Krumholza, udał się do Jamnej i zgłosił pretensję w kwocie kilku tysięcy dolarów, które miał rzekomo pożyczyc Krumholzowi. Ponieważ jednak twierdzenie to okazało się nieprawdziwe, Waldmana osadzono w aresztach. Tragiczna śmierć starca oraz nocne hulanki, jakie urządzał Hübner, są tematem rozmów mieszkańców Stanisławowa.

Parafjanin.

Wizyta arcybiskupowska w Barłoźnie.

Do parafii w Barłoźnie przybył J. E. ks. biskup-sufrażan diecezji chełmińskiej ks. Dominik celem przeprowadzenia wizytacji arcybiskupowskiej. Już dłuższy czas przedtem komitet parafjalny z ks. prob. Chylińskim na czele pracował nad tem, by tak dostojnego gościa i księcia Kościoła jak najgodniej przyjąć. Liczne bramy triumfalne w Mirotkach, przez które ks. biskup przejeżdżał, jak i w Barłoźnie —razem naliczyliśmy 12 bram — były dowodem przywiązania parafjan do swego arcybiskupa.

J. E. Najdostojny. Arcybiskup przy wstępie do wsi przywitała dziewczynka szkolna wierszykiem, wręczając J. E. bukiet kwiatów, poczem przemówił serdecznymi słowy sędziwy prezes parafji, Akcji Katolickiej i członek rady parafjalnej p. A. Frost, składając hołd i ślubując wierność w imieniu parafji Najdostojniejszemu Arcybiskupowi. Następnie udano się w procesji przy dźwiękach orkiestry młodzieży kat. i wśród pieśni „Kto się w opiekę” do bogato przystrojonego kościoła, który przed kilku laty i na zewnątrz gustownie odnowiony, zaliczyć można do najpiękniejszych świątyni diecezji chełmińskiej. W kościele u stóp ołtarza przywitał Arcybiskupa serdecznymi słowy ks. prob. Chyliński, wskazując pokrótce na historię kościoła i polecając modłom Arcybiskupa całą parafję, a zwłaszcza organizację młodzieży i założyci się mające w najbliższym czasie bractwo straży honorowej Najśw. Serca Jezusowego. Do głębi wzruszony odpowiedział ks. biskup, dzie-

kując za tak uroczyste przyjęcie i nawołując parafjan do gorącego ukochania Najśw. Serca Jezusowego.

Tegoż dnia wieczorem odbył się uroczysty pochód przed plebanją, gdzie wszystkie organizacje składały hołd ks. biskupowi. Piękną deklamację wygłosiła drużna z S. M. P. Jastrzębska, a uroczyste przemówienie wygłosił kierownik tutejszej szkoły p. Grochocki, składając księciu kościoła ślubowanie hołdu, wierności i posłuszeństwa imieniem całej parafji. Znaczący wypada, że malowniczo prezentowała się tutejsza ochotnicza straż pożarna w swych błyszczących kaszkietach i nowiuteńkich mundurach. Honory wojskowe z karabinami w rękę oddawał oddział tutejszego Związku Strzeleckiego, który też wystawił od siebie bramę powitalną razem z innymi organizacjami. Ks. biskup podziękował serdecznymi słowy za ową miłą zgotowaną, którą zakończono odśpiewaniem pieśni „Wszystkie nasze dzienne sprawy”.

Nazajutrz ks. biskup po mszy św. udzielił sakramentu św. bierzmowania, który przyjęło około 300 osób. W piątek zaś odbyła się katechizacja dzieci szkolnych, przegląd kościoła, jego przyborów, budynków i t. d. Po południu wyruszył ks. biskup owacyjnie żegnany przez licznie zebranych parafjan i orkiestrę S. M. P. na dalszą wizytację do Grabowa.

Wizytacja ta pozostanie na długo w wdzięcznej pamięci tutejszej parafji.

Co **INI** Pizze

Zaniepokojenie o młodzież.

Zainteresowanie społeczeństwa gwałtownymi przemianami, jakie zachodzą w życiu młodzieży wszystkich odłamów politycznych, znajduje wydatne odbicie w prasie. Lamy pism wszystkich kierunków zapełniają artykuły, rozważające obecną sytuację na terenie młodzieżowym — przyczem wszystkie artykuły cechuje lęk i poważne zaniepokojenie.

Po artykułach w „Gazecie Polskiej”, „Czasie”, warszawskim „Kurjerze Porannym”, „A. B. C.”, w krakowskim „Ilustrowanym Kurjerze Codziennym” ukazał się wstępny artykuł p. t. „O pracę i chleb dla młodych — źródła radykalizacji i niebezpiecznych fermentów w młodym pokoleniu”.

„I. K. C. stwierdza, że główną cechą młodego pokolenia jest radykalizm. „Patrząc na wszystkie grupy od prawicy do lewicy, musimy stwierdzić, że poza jedną jedyną grupą konserwatywnej „Myśli Mocarstwowej” niema ugrupowania wśród młodzieży, któreby aprobowало istniejący ustroj gospodarczo-społeczny”.

„Legjon Młodych... o ustroju kapitalistycznym wyraża się w najgwałtowniejszych słowach... wysuwa skrajne hasła antyklerykalne. Ostatnio krystalizują się tam pomysły oparcia ustroju gospodarczego o przymusowe związki w różnych dziedzinach pracy gospodarczej.

Organizacja prorządowa o charakterze radykalnym, to Związek Młodzieży Demokratycznej wywiesiła na swym sztandarze hasło państwa syndykalistycznego. Pod względem radykalizmu społecznego nie ustępuje Legjonowi Młodych, a różni się od „Legjonu” bardziej cywilnym charakterem organizacji i daleko idącym liberalizmem w sprawach narodowościowych...”

Przyczynę radykalizacji widzi „I. K. C.” w beznadziejności materialnego położenia, w jakim znalazło się obecne pokolenie młodzieży.

„Przemiany” — organ sanacyjny młodzieży poznańskiej — w artykule zatytułowanym „Konjunktura” stwierdza, co następuje:

„Od kilku miesięcy jesteśmy świadkami masowego napływania do B. B. W. R. ludzi o typowej mentalności narodowo-demokratycznej... Zachodzi obawa — obserwacja ją potwierdza, — że ci neofici rzadko tylko zmieniają swój sposób myślenia politycznego — masą, jak i czasem ciężarem gatunkowym, ciężar będą na kierunkowej politycznej i moralnej obozu”.

Odbiór obligacji 6 proc. Pożyczki Narodowej.

Izba Skarbowa w Poznaniu zwraca uwagę, że wszystkie kasy urzędów skarbowych i placówki subskrypcyjne wydały już obligacje 6% Pożyczki Narodowej w wyznaczonych terminach tym wszystkim subskrybentom, którzy całą należność spłacili w terminie do 5 marca br. włącznie.

Stwierdzono jednak, że subskrybenci w dużej ilości zwlekają z odbiorem wypisanych na ich nazwisko obligacji, co naraża organa skarbowe i placówki subskrypcyjne na żmudną manipulację rachunkowo-kasową z niepodjętymi obligacjami, subskrybentów zaś na trudności przy podejmowaniu tych obligacji w czasie późniejszym. Z drugiej zaś strony liczni subskrybenci nie licząc się z wyznaczonymi terminami, zgłaszają się masowo do placówek subskrypcyjnych po odbiór obligacji w dniach dla nich niewyznaczonych. Tym subskrybentom zwraca się uwagę, że obligacje winni podejmować tylko w terminach ściśle wyznaczonych, gdyż placówki subskrypcyjne nie mogą należycie obsłużyć wszystkich zgłaszających się poza terminem interesantów, tem więcej, że personel przeważnie zdekompletowany jest wskutek odejścia niektórych pracowników na urlopy wypoczynkowe.

Leży więc w interesie samych subskrybentów, by po odbiór należnych im obligacji zgłaszali się w wyznaczonych terminach, tembardziej, że przy odbiorze mogą równocześnie zrealizować pierwszy kupon. Placówkom subskrypcyjnym o znaczniejszej ilości subskrybentów zalecono, by celem usprawnienia akcji wydawania obligacji wyznaczily stałe terminy odbioru dla poszczególnych subskrybentów.

Handel niewolnikami w XX wieku.

Oryginalny poszukiwacz przygód opowiada o tajemniczych krajach egzotycznych. — Energetyczna akcja „królów”. — Ośrodek handlu ludźmi i haszyszem w niedostępnej Arabji. — Żaźarte walki „niewiernych” z wyznawcami proroka.

Mimo surowych przepisów, wymierzonych przeciwko handlarzom niewolników, handel żywym towarem nie ustał. Wszyscy byli niezmiernie zdziwieni, gdy przed kilku laty czytali w gazetach, że przyjęcie Abissynji do Ligi Narodów uzależniono od tego, że rząd tamtejszy znieśnie niewolnictwo. Przeciwny człowiek uważa niewolnictwo za instytucję zamierzonych już czasów i zapomina o tem, że w wysoce kulturalnej Kubie jeszcze przed 40 laty handel niewolnikami wprost kwitnął, a w Brazylii do r. 1888, mimo, że obdarzono wolnością ca 700.000 ludzi, niewolnictwo nie zostało zniesione.

Jednak handel ludźmi kwitnie nie w Abissynji, gdzie już dziś jest zakazany pod karą śmierci, jakkolwiek istnieje pewien system feudalny bardzo do niewolnictwa zbliżony. Natomiast na olbrzymią skalę prowadzony jest handel niewolnikami w Arabji i w pogranicznych terenach. Mało kto o tem wie, gdyż rzadko który z białych może dotrzeć do wnętrza Arabji. Znany badacz angielski Lawrence zdobył zaufanie Arabów i poznał ich zwyczaje i tajemnice, a obecnie Henri de Monfreid żyje na stopie poufalej z łowcami pereł, szmuglerami haszyszem i handlarzami niewolników. Ten oryginalny poszukiwacz przygód poznał Arabję, Hedżas, Abissynję, centralną i północno-zachodnią Afrykę.

W wywiadzie z przedstawicielem „N. W. Journal” opowiada on:

Zrobiono mi zarzut, że szmugluję broń i amunicję na Wschód. Sprawa ta przedstawia się trochę inaczej. Niektóre wielkie firmy belgijskie zajmują się tylko skupowaniem broni u rozmaitych państw. Stare modele kupują po niskich cenach i przerabiają je na użytek krajów egzotycznych, które mają osobliwe gusty. Np. Abissynja kupuje tylko karabiny, natomiast Arabowie wyjątkowo krótkie karabinki kawaleryjskie. Ceny są bardzo niskie. Karabin kosztuje 12—15 franków. W r. 1920 dostarczałem towar z Liege, ale syndykat fabrykantów broni przeszkadzał mi w tem, więc musiałem towar ukryć.

Białemu trudno jest zdobyć zaufanie handlarzy niewolników, ale mnie uważają oni za swojego człowieka. Trzeba dodać, że tylko w pojęciu naszym handel niewolnikami jest hańbą. Arabowie nie widzą w tem nic hańbiącego, a uprawiają go potajemnie jedynie dlatego, że jest zakazany.

W Abissynji energiczna akcja „króla królów” wytepiła zupełnie handel niewolnikami. A była to walka trudna, gdyż każdy bogacz abissyński uważał niewolników za nieodłączną część swego majątku. Niewolnictwo miało swe kilkusetletnie tradycje i niewolników były olbrzymie rzesze, podobnie jak w Hedżasie, niektórych prowincjach Persji, Sudanu i w innych okolicach centralnej Afryki.

Walka z handlarzami niewolników jest bardzo trudna w Arabji, gdyż wielu ludzi dobrowolnie dzieli los niewolnika i gdy dochodzi do walk z oddziałami francuskimi lub angielskimi, handlarze uzbrają niewolników i ci razem ze swoimi właścicielami walczą z wojskami białych.

Hindus z zasznurowaną buzią.

Z Kalkuty donoszą: Były wydawca pisma „Young India”, które propagowało idee Gandhiego, Bhansoli złożył przed kilku dniami ślub milczenia. Przystąpił on do pewnej sekty, której członkom podobnie jak niektórym mnichom, nie wolno już w tem życiu ani słowa powiedzieć. Aby tę przysięgę sumiennie wykonać, Bhansoli kazal sobie usta zaszyć. Operacja ta jest pono mniej bolesną aniżeli się wydaje. Teraz jest pewnem, że naczelnego redaktora pisma „Young India” nigdy już nie ogarnie pokusa mówienia. (z)

Handel niewolnikami nie jest nazbyt popłatny, gdyż koszty transportu są bardzo wysokie. Na rynkach cena za mężczyznę wynosi 250—300 dolarów, jedynie młode kobiety, jeżeli są piękne i uadają się do haremów osiągają cenę kilku tysięcy dolarów.

Przeżyłem również dużo nieprzyjemności. Władze francuskie patrzyły niechętnym okiem na moją znajomość języków tubylczych, na fakt, że chodziłem w turbanie, nie jadłem wieprzowiny, nie piłem alkoholu, modliłem się do Allaha. Również władze angielskie odnosiły się do mnie z pogardą i nieufnością, a nawet poleciły śledzić moją działalność.

Handel haszyszem jest w wielu krajach monopolem państwowym. Dla ludzi przyzwyczajonych nie jest on bardziej szkodliwym niż alkohol lub tytoń. Kilogram haszyszem kosztuje ca 3 dolary. Haszisz eksportuje się z Turkiestanu.

W końcu de Monfreid dorzuca kilka słów o sobie: Jestem dyplomowanym inżynierem. 22 lat spędziłem w północno-zachodniej Afryce, Egipcie, Sudanie, Abissynji, Azji i niegościnnych okolicach Morza Czerwonego. Od czasu do czasu przyjeżdżam do Paryża, gdzie mieszka moja żona z dziećmi. Lecz już po kilku tygodniach czuję się chory i tęsknią za przygodami i tajemnicami egzotycznego świata. (z)

Zacięta walka rolników ze złodziejami.

Jeden złodziej postrzelony.

Onegdaj na pole rolnika Foidy Wawrzyna w Książu pow. Mogiło przybyło 7 złodziei którzy w czasie nieobecności zniżyli rozpoczęli w najlepsze młóckę żyta. Powiadomiony o kradzieży Foida przez swego stróża udał się z swoim bratem i soltyssem gminy p. Smulem na pole, ażeby epizodycznie złodziei i odebrać im łup.

Na widok zbliżających się rolników złodzieje zabrali żyto w worki i poczęli uciekać w stronę Stodolna. Dogonili ich jednak poszkodowani

rolnicy pod Stodolnem, gdzie doszło do rozlewu krwi. Foidowie zostali obsypani gradem kamieniami, odnosząc poważne okaleczenia, a jeden ze złodziei otrzymał w plecy strzał śrutowy z fuzji.

Przybyła na miejsce policja rozpoznała w postrzelonym Maksym. Szelię ze Stodolna, resztę zaś członków szajki tworzyli: Chromiński, Zboralski, Chwiłowicz, Zieliński, Piekarczyk i Wojciechowski, wszyscy ze Stodolna. Sprawę zajęła się policja.

Święto chorych i ubogich w Świeciu.

Dzień św. Wincentego a Paulo, patrona miejscowych Konferencji żeńskiej i męskiej, zamienił się w Świeciu w prawdziwe święto dla chorych i ubogich naszego miasta, których liczba rok rocznie w miarę wzrostu kryzysu znacznie się powiększa.

Ks. dziekan Konitzer odprawił uroczystą mszę św., połączone z błogosławieństwem w kościele poklasztornym, na którą zwieziono wszystkich chorych i ubogich z miasta, którzy w dniu tym, łącznie z członkami Konferencji, przystąpili gremialnie do sakramentów św. Podczas nabożeństwa wygłosił ks. dziekan słizne okolicznościowe kazanie.

Po nabożeństwie w salce Domu św. Jana urządziła Konferencja żeńska wspólną kawkę dla biednych, będących pod jej opieką. Do stołu zastawionego suto pieczywem zasiadło około stu starców, wdów i sierot.

W godzinach popołudniowych w ogrodzie p. Chełstowskiego odbyła się wspólna kawka dla

biednych, będących w opiece Konferencji męskiej. I tutaj około 100 biednych spędziło kilka miłych dla nich chwil w towarzystwie licznych członków Konferencji oraz gości i osób życzyliwych pracy charytatywnej w naszym mieście. Z zacięciem wysłuchano referatu p. Scholca oraz deklamacji wygłoszonych przez dzieci z przytulku. Przygrywała orkiestra. Na zakończenie jedna z ubogich podziękowała w imieniu wszystkich Konferencji za sprawienie najbiedniejszym tak wspaniałej uczy.

Uradowani i z głębi serca przejęci wdzięcznością opuszczali liczni ubodzy ogród, w którym spędzili miłe chwile i doznali serdecznej gościnności.

Przy tej okazji należy podnieść wielką ofiarę ność miejscowego społeczeństwa, dzięki któremu zgotowano ubogim tak piękną uroczystość. Świadczy to o wielkim zrozumieniu potrzeby niesienia pomocy naszym bliźnim biednym w dzisiejszych coraz krytyczniejszych czasach.

Wielka afera przemytnicza przed sądem okręgowym w Tczewie.

Tczew. W ub. sobotę na wokandzie miejscowego wydziału karnego sądu okręgowego w Starogardzie na sesji wyjazdowej w Tczewie pod przewodnictwem wiceprezesa s. o. dr. Jodłowskiego rozpatrywał aferę przemytniczą Michała Meislera, spedytora zam. w Gdańsku przy ul. Weissmünchenerhintergasse.

Z obszernego aktu oskarżenia wynika, że w dniu 19 kwietnia 1933 r. na punkt kontrolny Miłobądz pow. Tczew pojechał samochód ciężarowy D. Z. 2733, prowadzony przez szofera Alfreda Lerma i Hansa Lelsa z Gdańska, którzy przedłożyli zaświadczenie punktu kontrolnego Kolibki z datą 15 kwietnia, upoważniające firmę spedytorską Michała Meislera w Gdańsku, na przewóz z Gdyni do Warszawy pod adresem kupca żydowskiego Jakóba Grünberga w Warszawie, ul. Ptasia 2, 90 skrzyń pomarańcz, rzekomo oclonych w Gdyni.

Zaświadczenie to jak stwierdził strażnik graniczny, było siąszone, wzgl. nabyte w nielegalny sposób, przeto przeprowadzono rewizję samochodu, w którym znaleziono 48 skrzyń pomarańcz wagi brutto 2731 kg, oraz ukryte na spodzie samochodu 30 beczek jabłek amerykańskich wagi 2100 kg, które zakwestjonowano i później w drodze licytacji przez urząd celny w Tczewie sprzedane za sumę 3.941,25 zł.

Przewód sądowy niezbitnie wykazał winę Michała Meislera, który podstępnie za siąsowanym zaświadczeniem usiłował przemycić do Polski pomarańcze i jabłka amerykańskie, za co skazany został zaocznie na 7882,50 zł, konfiskatę zajętego i zlicytowanego przemytu, oraz ponoszenie kosztów sądowych. Zasadzony będzie miał jeszcze odrębną sprawę karną za fałszerstwo dokumentu.

Ważne dla osadników którzy uzyskali przeszacunki osad.

Wobec tego, iż wielu nabywcom osad z parcelacji rządowej i tak zwanych anulacyjnych, na skutek złożonych odwołań we właściwym terminie stosownie do poprzednich komunikatów P. T. R. obniżono cenę nabycia osad i zmieniono orzeczenia przewłaszczeniowe wydane w trybie artykułu 61 ustawy o wykonanie reformy rolnej, winni oni niezwłocznie we własnym interesie wnosić podania do Izby Skarbowej w Grudziądzu za pośrednictwem właściwego Urzędu Skarbowego o odpowiednio do zmiany szacunku obniżenie opłaty stempelowej.

Osadnicy, którzy tego nie uczynią, będą musieli uiścić opłatę stempelową od ceny kupna, ustalanej w pierwszym obliczeniu przewłaszcze-

niowem oraz zaległe odsetki i kary za zwłokę. Osadnicy którzy po otrzymaniu orzeczenia przewłaszczeniowego uiszcili całkowitą opłatę stempelową, jednak wobec odwołania szacunek ich osad uległ obniżeniu, mogą wnosić prośby do Izby Skarbowej w Grudziądzu za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego, Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych w Toruniu o zwrot nadpłaconej kwoty.

Wzory podań do składania wniosku o zwrot nadpłaty z tytułu opłaty stempelowej oraz bliższe informacje członkowie Kółek Rolniczych mogą uzyskać w sekretariatach T. R. P. za okazaniem legitymacji członkowskiej na rok 1934.

Rowerzysta pod kołami ciężarówki.

Onegdaj jechał rowerem w godzinach popołudniowych od strony Bydgoszczy do Inowrocławia niejaki Zuchowicz. Za rowerzystą zdał w tym samym kierunku samochód ciężarowy Browaru Bydgoskiego, kierowany przez szofera Kaczurskiego.

W pewnym momencie, niedaleko Jaksic, znalazł się rowerzysta pod kołami samochodu, z pod których wydobyto go w stanie bezprzytomnym. Wszelka pomoc obecnych, aby ocucić nieszczęśliwego była bezskuteczna. Nie mając innego wyjścia, włożono Zuchowicza do samochodu ciężarowego Browaru i odwieziono do szpitala w Inowrocławiu. W drodze odzyskał Z. przytomność. Przyczyna nieszczęśliwego wypadku jest dotychczas nieznaną.

Pakość.

Złoty jubileusz. 50-lecie pożycia małżeńskiego obchodzili małżonkowie Płoszyńscy w Pakości. Zaczynają jubilatów ad multos annos.

Mogiłno.

Osobiste. W uznaniu bezinteresownej pracy organizacyjnej poświęconej około realizacji Poczty Narodowej odznaczenia i dyplomy otrzymali pp.: burm. Tyczewski, sekr. miejski Giemza, mec. Jerzykiewicz, kier. szkoły Grylewicz, nac. poczty Górski, asystenci pocztowi Szymanowski i Kusz, listowi Pochylski, Arndt i Nowak oraz wł. młyn Giezek Roman.

MOGIŁNO. Jarmark na konie i bydło odbędzie się we wtorek, 7 sierpnia 1934 r. Spędzają racicowych dozwolony.

Strajk robotników zakładu czyszczenia ulic w Toruniu zlikwidowany.

Toruń, 24. 7. (Tel. wł.). Strajk pracowników zatrudnionych w miejskim zakładzie czyszczenia ulic w Toruniu został zlikwidowany. Na konferencji u inspektora pracy inż. Humięckiego doszło między stronami do porozumienia. Zarząd miejski zobowiązał się wypłacić robotnikom do dnia 2 sierpnia br. wszystkie zaległości, powstałe z tytułu zarobków.

Pracownicy podjęli pracę w poniedziałek, 23 b. m.

Trzy strzały armatnie ugodziły w wieś.

Z Poznania donoszą:

Podczas ćwiczeń jednej z baterji artyleryjskich, stacjonowanej w Biedrusku, z niestwierdzonego dotąd powodu, trzy pociski armatnie padły na terenie wsi Złotkowo pod Biedruskiem, wywołując wśród mieszkańców panikę.

Jeden z pocisków uderzył w dach stodoły gospodarza Hirschfelda, rozrywając ją częściowo, pozostałe zaś dwa upadły na pole, nie wyrządzając poważniejszych szkód.

Niemowle przepowiada trzęsienie ziemi.

W kilka minut po urodzeniu mówi po hiszpańsku. — Komisja lekarska bada przedziwny fenomen natury.

Jak donoszą gazety meksykańskie, małe miasteczko Petatlan było widowiskiem cudownego wydarzenia. Żona pewnego właścianina porodziła dziecko, które w kilka minut po urodzeniu zaczęło mówić doskonałym językiem hiszpańskim.

W tej sprawie przesłuchano już wielu świadków, a między nimi najmiarodajniejszego lekarza. Opowiada on o tem zdarzeniu następująco: Właśnie obmył nowonarodzone dziecko i położył w przygotowanej kołysce, gdy nagle niemowle odwróciwszy się i spojrzawszy nań rzekło:

„Nadejdzie sześć miesięcy nieszczęść. Co pan woli? Trzęsienie ziemi czy burzę?”

Lekarz, który wobec tego faktu wprost oniemiał i nie zdawał sobie sprawy z tego co mówi, odrzekł: „Trzęsienie ziemi”.

Po kilku sekundach niemowle szepnęło: „Niech się tak stanie” i zmarło.

Na indyjskiej ludności Meksyka wypowiednia ta wywarła olbrzymie wrażenie. Setki. tysiące śpieszą do kościołów i kaplic, prosząc Boga o odwrócenie tego nieszczęścia.

Władze natychmiast po otrzymaniu wiadomości o tym fenomenie, zarządziły szczegółowe śledztwo. Wszyscy świadkowie potwierdzają jedomyślnie ten fakt. Kobieta, która urodziła to cudowne dziecko, przesłano do kliniki celem obserwacji. Liczni lekarze amerykańscy zapowiedzieli swe przybycie i udział w dochodzeniach. (z)

Kronika

Bydgoszcz, dnia 24 lipca 1934 roku.

KALENDARZYK.

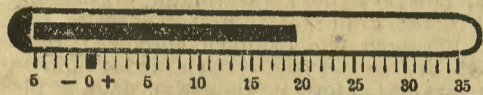
Dziś: Kunegundy księżny, Kryst. p. m.
Jutro: Jakóba ap.
Wschód słońca o godzinie 4.06.
Zachód słońca o godzinie 20.05.

Stan pogody

Chmurno z przelotnymi deszczami i skłonnością do burz. Nieco chłodniej. Stałe wiatry zmienne, naogół jednak z kierunków zachodnich.

Termometr wskazywał dziś rano

MUZEUM MIEJSKIE otwarte codziennie od 9-16, w niedzielę i święta od 11-14.

DYŻURY NOCNE APTEK od 16-22 lipca 1934 r.

- 1) Apteka Piastowska,
- 2) Apteka pod Orlem.

Wypożyczalnia książek „LEKTURA“ przy ul. Gdańskiej 54, wypożycza książki na prowincję, jak również i dla wyjeżdżających na wywczasie letnie.

— P. Stanisław Tyborski, przewodniczący zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia w Bydgoszczy z dniem 21 bm. rozpoczął pięcioletni urlop wypoczynkowy, w czasie którego zastępować go będzie p. Kazimierz Kwitniewski, kierownik biur Funduszu Bezrobocia.

— Zarząd kolei polecił podróżnym, którzy z powodu zamknięcia niektórych odcinków na terenie powodzi muszą objeżdżać dłuższymi liniami okrężnymi, sprzedawać bilety upoważniające na przejazd przez odcinki zamknięte. Podróżni nie będą zatem płacić za objazd więcej, niżby płacili za przejazd przez odcinki zamknięte.

— Egzamin sekretarzy gminnych. Minister spraw wewnętrznych wydał okólnik do wojewódów, w którym podaje szczegółowy program egzaminów dla kandydatów na sekretarzy gminnych, opracowany ostatnio przez ministerstwo. Kandydaci egzaminowani będą z zakresu: konstytucji, ustroju samorządu, zadań i obowiązków samorządu gminnego, prawa administracyjnego i t. p.

— Chochlik drukarski. We wczorajszym naszym sprawozdaniu z niedzielnych regat o mistrzostwa Polski chochlik drukarski splątał nam figl. Otóż pierwsze regaty w Łęgnowie odbyły się w 1920 r., a nie w roku 1919; ponadto osiągnięto nie dwa, lecz ogółem trzy nowe rekordy czasu podczas niedzielnych regat, z czego na BTW przypadają dwa rekordy.

— Baczność, wycieczka do Wilna. Program w opracowaniu. Przejazd w obie strony wyniesie około 29 zł. Szczegóły będą podane w afiszach i prasie. (13605)

— Druga wycieczka piesza dla młodzieży wszystkich szkół odbędzie się w czwartek, 26 bm. Zbiórka o godz. 8 rano przy gimnazjum Kopernika, Marszruta: Ryńkowo — Smukała — Oplawiec — Bydgoszcz. Prowadzi prof. L. Monowid. Jedzenie zabrać ze sobą.

Uroczyste odsłonięcie tablicy z nazwą Bronisława Pierackiego.

Komunikat prezydenta miasta Bydgoszczy.

Rada Miejska miasta Bydgoszczy na posiedzeniu swoim w dniu 5 lipca 1934 r. postanowiła jednomyślnie uczcić trwale pamięć poległego na posterunku pracy s. p. ministra Bronisława Pierackiego — generała brygady — przez nazwanie jednej z ulic miasta Bydgoszczy Jego nazwiskiem. Ulicą Bronisława Pierackiego nazwano dotychczasową ulicę Senatorską.

Odsłonięcie tablicy z nazwą ulicy Bronisława Pierackiego odbędzie się w piątek, dnia 27 br. o godz. 18 przy rogu ulicy dotychczas Senatorskiej i ulicy Ciemnej.

Na ten akt uroczysty zapraszam uprzejmie przedstawicieli władz i urzędów, korporacji miejskich, przedstawicieli prasy i organizacji społecznych — możliwie z standardami — i wszystkie odłamy obywatelstwa miasta Bydgoszczy.

Prezydent miasta:
(—) L. Barciszewski.

Ogromna ulewa nawiedziła Bydgoszcz.

Wczoraj w godzinach popołudniowych nawiedziła Bydgoszcz ogromna ulewa. Część ulic została zalana. Kanalizacja w śródmieściu nie wytrzymała naporu wody, spływającej rwącym potokiem ze wzgórz Kujawskiego przedmieścia, Szwederowa i Wilczaka. Na Zbożowym Rynku u wylotu ulicy Wiatrakowej tor tramwaju został zasypany grubą warstwą splókanego żwiru i kamieni. Woda ze semaforów biła fontanną kilkumetrową w górę. To samo zaobserwowano na ulicy Gdańskiej naprzeciwko kościoła Klarysek.

Na ulicy św. Trójcy u wylotu ulicy Kordeckiego, gdzie kilka razy w ciągu ubiegłych tygodni rozrywano bruk, a nie usunięto grubych warstw piasku, zapchały się odpływy kanalizacyjne. Woda stała na ulicy dłuższy czas, zanim ją spuszczone.

Na ul. Długiej ogromne masy wody spłynęły do Przurzeza, zalewając piwnice.

Najgroźniej sytuacja przedstawiała się na ul. Marszałka Focha, gdzie również zamulone były otwory kanalizacyjne. Woda tutaj wtargnęła do wielu piwnic i do cukierni Nasiadka, zagrażając eksplozją pieca piekarskiego umieszczonego w suterrenach. Straż pożarna z wielkim wysiłkiem tutaj pracowała przy wypompowaniu przez dwie godziny.

Wiele mieszkań, położonych niżej od ulicy, zwłaszcza na Babiej Wsi zostało zalanych.

Straż pożarną wzywano 20 razy.

Obfite opady pochodzenia burzowego ogarnęły wczoraj Wielkopolskę, Częstochowskie, wyższą Małopolskę, Mazowsze, Lubelskie i Wileńszczyznę; sięgały one częstokroć wysokości 30 mm.

Na Pomorzu, Polesiu i we wschodniej części Wileńszczyzny oraz na Śląsku opadów nie było.

Tor kolejowy pod Poznaniem podmyty.

Poznań, 24. 7. Wczoraj rano przeszła nad Poznaniem gwałtowna ulewa, która pozalała niżej położone mieszkania i sklepy oraz tunele na dworcu kolejowym osobowym, gdzie woda doszła do jednego metra wysokości. Straż pożarna wzywano w kilkudziesięciu wypadkach. Wskutek ulewnego deszczu podmyty zo-

stał tor kolejowy między stacjami Poznań Wschód i Czerwonakiem.

Na linii Poznań—Bydgoszcz ruch pasażerski odbywa się z przesiadaniem.

Podjęto w przyspieszonym tempie naprawę uszkodzonego toru, który zostanie naprawiony prawdopodobnie w dniu dzisiejszym.

W Kieleckiem oberwała się chmura.

Kielce, 23. 7. (PAT.) Nad kilkoma miejscowościami województwa kieleckiego szalała huraganowa burza, połączona z deszczem i piorunami, wyrządzając olbrzymie spustoszenia w zasiewach i zabudowaniach gospodarczych.

W powiecie pińczowskim wskutek oberwania się chmury zalane zostały dwie wsie Lipówka i Dziewiączyce, gdzie woda zniszczyła doszczętnie kilkanaście domów mieszkalnych, unosząc pozatem dużą ilość bydła.

W czasie burzy we wsi Białogon piorun uderzył w dom jednego z mieszkańców, kontuzjując właściciela tak poważnie, że przewieziono go do szpitala.

W powiecie stopnickim padł grad wielkości orzecha laskowego. Grad wyrządził wielkie szkody w zasiewach.

W okolicy Radomska.

Łódź, 23. 7. (PAT.) Nad powiatami radomszczańskim, piotrkowskim i łęczyckim przeszła wielka burza, połączona z ulewnymi deszczami i piorunami. We wsi Sulmierzyce (pow. Radomsk) piorun uderzył w kościół, który mimo energicznych wysiłków straży ogniowej spłonął doszczętnie. We wsi Jaśnia spłonęło 12 zagród.

Ulewny deszcz w Niemczech.

Berlin, 24. 7. (PAT.) W całej Nadrenji i w Niemczech środkowych spadły ubiegłej nocy ulewny deszcze, a w okolicy Moguncji obfity grad, wyrządzając wielkie szkody w winnicach.

Dziecko spocone? — Przysyp je Pudrem Bebe Szofmana

Powódź.

KOMUNIKAT

Państwowego Zarządu Wodnego w Bydgoszczy.

Kulminacja w Brdziejściu na Wiśle spodziewana jest dziś 24 bm. wieczorem przy stanie 8,10 m czyli nastąpi cofka wody Wisły ku Bydgoszczy, wywołująca spiętrzenie rzeki Brdy przy jazie walcowym (przy szalaszach wioślarskich) w Czersku Polskim na 1 metr powyżej normalnego stanu skanalizowanej rzeki Brdy. Na Brdzie w Bydgoszczy niebez-

pieczeństwa powodzi w mieście nie będzie.

Ulewny deszcz, jakie wczoraj spadły, mogą spowodować większe wezbranie rzek, aniżeli władze przewidują.

Zarząd miasta Bydgoszczy wydał podległym mu urzędowi polecenie zabezpieczenia mienia miejskiego. Na zagrożonym terenie gazowni miejskiej syple się wały ochronne.

Woda w Brdzie wzbiera z godziny na godzinę o kilka centymetrów.

Bydgoszcz i powiat bydgoski śpieszą z pomocą powodziąnom.

We wczorajszym poniedziałku odbyło się w gmachu starostwa zebranie konstytucyjne komitetu pomocy, który będzie miał za zadanie zebranie ofiar dla osób dotkniętych klęską powodzi. Salka zapełniła się po brzezi przedstawicielami władz państwowych, miejskich, duchowieństwa oraz społeczeństwa z miasta

i powiatu. Przewodniczył p. starosta Stefanicki.

Po referacie p. starosty Stefanickiego wybrano komitet honorowy, w skład którego weszli pp.: starosta Stefanicki, gen. Thommée, prezydent miasta Barciszewski, ks. kanonik Schulz, ks. kanonik Jaruszewski z Dóbrca i dyr. Radziwiński z Potulic. Ponadto ukonstytuował się komitet wykonawczy miejski, któremu przewodniczy p. radca Spikowski oraz komitet wykonawczy powiatowy, na czele którego stoi p. dyr. Czaczka-Ruciński. Utworzono również sekcję prasową z przedstawicielami prasy miejscowej oraz dwie sekcje zbiorcze.

Komitety rozpoczęły natychmiast swoją działalność. Ogłoszona zostanie odezwa do społeczeństwa.

Ogłoszenia
na to
czyby je czytać

Kronika policyjna.

Bigalke Emil, zam. przy Alejach Mickiewicza 6 zgłosił kradzież garderoby męskiej i damskiej przez nieznaną cygankę z mieszkania, wartości około 800 zł.

Klein Anna, zam. przy ulicy Ossolińskich 8 zgłosiła, że nieznaną sprawca włamał się do jej mieszkania, skąd skradł 39 zł gotówki i znaczków na budowę kościoła i szkół wartości 100 zł.

Najdowska Monika, zam. w Starym Dworze pow. bydgoskiego zgłosiła, że ograna została na sumę 14 zł przez nieznaną hazardystów, uprawiających gry hazardowe na Czarnej Drodze.

Łukaszecki Helmut, zam. przy ulicy Belzkiej 8 zgłosił kradzież bielizny pościelowej i stołowej, 2 zegarków, 2 papierosów, książeczki wojskowej i 160 zł gotówki.

Karl Emil, zam. przy ul. Belzkiej 94 zgłosił kradzież 2 ubrań męskich.

Kronika żałobna.

Śp. Stanisław Tittenbrun weteran z 1863 r.

W kilkanaście dni po swoich złotych godach małżeńskich niespodziewanie zmarł s. p. porucznik Stanisław Tittenbrun, jedyny z żyjących w Bydgoszczy uczestników powstania narodowego w 1863 roku, osobistość popularna, ciesząca się wielkim poważaniem.

S. p. Stanisław Tittenbrun urodził się 2. 5. 1847 w Ziemi Lubelskiej. W siedemnastym roku życia wstąpił do oddziału kawalerji powstańczej partji Rudzkiego, współdziałającej z Young de Blankenheimem. Po amnestji osiadł na Podolu, gdzie aż do czasów rewolucji

rosyjskiej posiadał większy majątek ziemski i cukrownię własną w płoskirowskim powiecie. Do Bydgoszczy sprowadził się wraz z rodziną w czasie inwazji bolszewickiej. Za wybitny udział w pracach niepodległościowych otrzymał Krzyż Niepodległości z mieczami, a z okazji 70-lecia powstania jubileuszową odznakę pamiątkową.

Odszedł na wieczną wartę... Pamięć o Zmarłym bohaterze w sercach i umysłach naszych nigdy nie zginie. R. i. p.

Od naszego specjalnego sprawozdawcy.

Plastyczna wizja potwornego nieszczęścia.

Patrzmy z obłoków na dno kataklizmu. Nad wezbranymi wodami unosi się trupi odór.

Kraków, 24 lipca.

Pierwszą część reportażu z samolotowego rajdu nad terenami powodziowymi zamknęłam na opisie obrazu dokonanego zniszczenia widzianego nad rozlewiskiem Raby. Płynąc w przestworzach ponad wzburzonymi falami, które setki tysięcy morgów najurodzajniejszej gleby zalaly brudną, żółto-gliniastą wodą, niszczącą wszystko po drodze a w zdradzieckich wirach niosącą „żółtą śmierć” i zagładę, nie spodziewałem się, że to co zobaczę wkrótce nad doliną Dunajca będzie o stokrót straszniejsze.

Przez dłuższy czas jeszcze szubujemy nad rozlewiskiem Raby. Aparat zniża lot i z niewielkiej wysokości patrzmy na wstrząsającą tragedję, która się pod nami rozgrywa. Dopiero bezpośrednie zetknięcie z niszczycielskim żywiołem uzmysławia cały bezmiar klęski, która dotknęła te doliny i rozpacz wiodącą od Gdowa aż po Tetry.

Lecimy ciągle całkiem nisko. Tu i ówdzie wychylają się z odmetów wód korony drzew, ustawionych dwurzędem wzdłuż szos i co wyższe prostokąty pól. Tu i ówdzie wnoszą się ponad żółtą gliniastą powierzchnią dachy a w samym środku rozlanego morza sterczą rozpaczliwie szczątki zabudowań wiejskich.

Kierujemy swój lot na południe, na Niegowice. Wioska ta przedstawia niezwykle tragiczny widok. Fale wezbranych wód sięgają niemal dachu. Wszędzie, gdzie tylko okiem rzucić, szachownica pól tonie w wodzie, która rozlewa się aż po skraj widzialności.

Pogoda, która w Krakowie była wprost idealna, zaczyna się nagle gwałtownie psuć. Zrywa się wicher a deszcz siecze niemiłosiernie. Awionetka nasza przedziera się przez gęste kłęby białych chmur, które otulają nas jak wałęsę ze wszystkich stron. Pilot jednak wybornie orientuje się w terenie, który przeleciał już niejednemu raz z pocztą lub żywnością. Samolot daje kilka razy „mura” w przepaści, która utworzyła się pomiędzy zwalami obłoków, i już za chwilę mkniemy ponad doliną Dunajca.

Lot nad doliną grozy, jak ludzie nazywają obecnie dolinę Dunajca, pozostawił na mnie wstrząsające wrażenie. Wśród bezmiarów żółtego morza wychylają się dachy zalanych domostw i drzewa, na których ludzie i zwierzęta słocznici bezradnie już kilka dni i nocy daremnie czekają zmiłowania Boskiego. Zniżamy lot nad małą wysepką, wystającą zaledwie o kilka centymetrów ponad wzburzone fale. Dochodzi nas błagalny śpiew rozbitków, modlących się do Stwórcy o ratunek.

„Święty Boże, Święty Mocny...” Potężny błagalny hymn do Boga wzbija się w niebiosach. Chwila nad wyraz dramatyczna, niezapomniana.

Dla biedaków tych, otoczonych zewsząd wściekłym żywiołem, modlitwa jest jedyną ucieczką przed straszliwym widmem śmierci głodowej, jeżeli przedtem już nie uległa wezbranym falom.

Rozbitki niepewni są swego jutra. Nawpół omdlali ze strachu i głodu z dnia na dzień, z godziny na godzinę wyczekują naprzód ratunku.

Awionetka mknie coraz dalej i dalej, pozerając z każdą minutą nowe kilometry, a widok z samolotu nie zmienia się ani przez chwilę. Aż po kraniec horyzontu piętrzą się masy żółtej, wezbranej wody, pełnej wirów i groźnych wodospadów, powstałych wskutek nierówności terenowych. Jak okiem rzucić — woda i odcięte od świata osiedla lub wystające z odmetów dachy i drzewa, na których ludzie i zwierzęta czekają pomocy.

Grozę sytuację powiększa deszcz, który bez przerwy leje. Duże krople deszczu siekają bezlitośnie. Zdają się ranić ręce i twarz. Ogrom nieszczęścia przeraża potęgą dokonanego zniszczenia. Rozszalały żywioł zerwał wszelkie zapory, niszcząc żelbetonowe tamy i wały ochronne. Mosty któremi przed powodzią prowadziły drogi przez rzeki są albo zalane albo też zupełnie porozrywane i zniszczone. Siła spienionych fal była tak wielka, że porwała szyny kolejowe i zrujnowała cały tor kolei żelaznej w dolinie Dunajca. Zerwany jest również tor kolejki wąskotorowej. Nasyp został podmyty, a szyny porozkręcane i pogięte płyną daleko między drzewami.

Szubujemy ciągle nad ziemią dotkniętą strasznym kataklizmem. Przerażenie ogarnia nas coraz większe. Czego nie zalała woda, zniszczył deszcz. Powódź nawiedziła nieszczęsną krainę w okresie żniw. Większość zboża była jeszcze niezrepta. Teraz zboże to przywalone zwalami naniesionego błota, gnije przyklepione do rozmokłej ziemi. Tam gdzie żniwa już zostały rozpoczęte, snopy zboża porwane zostały przez spienioną wodę. Tu i ówdzie woda nieco opadła. Widzimy żęte zboże i trawę, jak suszą się na konarach drzew.

Kierujemy się na Bochnię i znowu zniżamy lot. Domy, drzewa, zagrody chłopskie — wszystko zrujnowane i zniszczone. Pod nami płynię obryzania ilość pni drze-

wa, które widocznie przyniosły z daleka spienione wody. Pilot popisywać się chce przedemną swoją brawurą i zniża lot na wysokość jakichś niespełna 10 metrów. Prędko jednak wzniesie musimy się znowu wyżej.

Z dotkniętej straszliwą klęską ziemi wznosi się ku górze okropny, trupi odór. Zapach rozkładających się ryb i bydłęcej padliny. Woń cuchnącego bagna i oparzeń. Aż oczy pieką od pary powstającej na gnijących kupach zamulonego zboża i paszy. Aż dławi to powietrze, przesycone trupim zapachem rozkładających się ciał i bagienną wilgocią.

Mijamy Brzesko i Wojnicz. Z wody wystają korony drzew, znaczące linie zalanych dróg albo sterczą kikuty pozostawionych po zerwaniu mostów belek. Domy wszędzie zalane. Niekiedy woda sięga do parapetu okien, często jednak tylko dachy z kominami pozostają na powierzchni.

Pod Wojniczem wpadamy w krąg gwałtownej burzy. Ulewa, że chwilami światła nie widać, przechodzi w grad wielkości gołębiego jaja. Lód siecze galezie drzew przydrożnych, zaścielając wodę zielenią i niszcząc kłosa zbóż oszczędzonych przez powódź na polach położonych na stokach wzgórz.

Nad Mościcami niebo rozpogadza się nieco. Zdała widnieją komin fabryczne. Docieramy do magistrali kolejowej Lwów — Kraków i odłaz szubujemy na niewielkiej wysokości ponad nasypem kolejowym, w kilku miejscach przerwanym. Rzeczywistość, z którą stykamy się oko w oko, jest tak potworna, że może wstrząsnąć najzdrowszymi nawet nerwami.

Ludzie — widma i głodne psy czekają daremnie na cud zmiłowania.

Potworna tragedia biednej ziemi sudeckiej, która straszliwa powódź całkowicie zniszczyła i poszarpała ranami wyrw, dołów i rowów, zamieniając orną glebę w pustynię a kłose pola w przestrzenie nieużytków, wstrząsnęła do głębi sercem całej Polski.

Dziś, gdy już niemal na całym Podhalu straszliwy żywioł powodzi ustąpił i przywrócono jako taką komunikację, odbyć możemy dokładniejszą podróż sprawozdawczą po tej krainie głodu i śmierci.

Jedziemy autem w stronę Bochni. Powietrze w obrębie szosy przesycone jest trupim zaduchem i bagienną wilgocią. Po katastrofalnej powodzi zalała tu gwałtowna burza, a grad wielkości ptasięgo jaja zniszczył do reszty zboża, które na miejscach wyżej położonych ocalały przed niszczycielskim żywiołem.

Tuż przed Wojniczem drogę przebiega bystro rwący potok. Wartki nurt spływa szosą, która biegnie z góry od wsi Grabno. W pewnym miejscu spienione fale przerywają obrzeżenie i płynąc w poprzek drogi gwałtownie opadają na niżej położone pola. Mamy przed sobą groźny wodospad, który rwącą kaskadą mknie w dół w stronę Mikołajowic.

Auto nasze z trudem przebrnęło przez wodę i pełnym gazem pędzi ku Mikołajowicom.

Za chwilę jestem już we wsi. Powietrze gnilne jest tak zgęszczone, że poproszę trudno oddychać.

Mikołajowice w całej okolicy najwięcej ucierpiały. Wszędzie ruiny i gruzy, ciągle jeszcze topiące się w wodzie. Powódź wtargnęła do wsi w nocy, kiedy wszyscy mieszkańcy pogrążeni byli we śnie. Spienione fale porwały przeszło 120 domów, unosząc na wezbranych wodach rozdarte chałupy. Wiele ludzi poginęło i do tej pory się nie odnalazło. Najprawdopodobniej znaleźli śmierć w rozszalałym odmiecie.

Jak obliczono prowizorycznie, powódź pochłonięła w samych tylko Mikołajowicach około 200 sztuk bydła, nie licząc świń i drobiu.

Spotykam na drodze chłopca tu osiadłego na roli. Siedzi na kamieniu przydrożnym i płacze nad smutnym losem rodzinnej wioski. Podchodzi do niego bliżej. Ubrany jest tylko w spodnie, które są tak przemoczone, że suchej nitki na nich być nie znalazł. Wynędzniała twarz ma kolor trupiożółty. Żółty jak ten il rzeczny co wszędzie gdzie okiem sięgnąć zamulił ziemię, wydając zapach bagiennej wilgoci. Głęboko wpadnięte oczodoły białe są od łez wypłakanych. Drży cały od zimna. To już nie człowiek, a widmo upiorne, które zablakało do tej nieszczęsnej ziemi głodu i śmierci.

Na widok samochodu zrywa się raptownie i krzyczy w niebogłose:

— Ludzie ratujcie! Czy wy słyszycie: ja jestem niedzarmem!!!

Z trudem zdołałem go uspokoić. Przerwywanym od łez głosem snuje straszliwą opowieść o dniach przebytej zgrozy.

— To palec Boży, panoczek! Chyba już teraz koniec świata będzie... Wszędzie ruina,

Na wzburzonych falach rzek płynię było, płyną całe szopy i mnóstwo belek, które powódź porwała z jakiegoś dalekiego tartaku.

Środkiem rwącego potoku fala pędzi kołyską z dzieckiem. Na oczach naszych kołyska wywraca się. Nienasycone odmetę wód pochłaniają nową ofiarę.

Trudno oczy oderwać od tego strasznego dna kataklizmu. Drogi zalane gliniasto-żółtym żywiołem wezbranej wody. Mosty nad rzekami zerwane w zupełności. Mosty kolejowe rozdarte, zwisają bezkształtnie w powietrzu, grożąc w każdej chwili zapadnięciem w otchłań.

W niektórych okolicach nie ocalało z powodzi dostojnie nic. Większa część ziemi jest pod wodą!

Gdzieś przy zalanej drodze widzimy gromadkę ludzi podobnych do szkieletów. Na motorowych pontonach śpieszy im z pomocą wojsko. Odtąd coraz częściej stykamy się z ofiarną akcją ratunkową wojska, które śpieszy na ratunek najbardziej zagrożonej ludności.

Dworzec w Mościcach jest kompletnie zalany. Widzimy poprzewracane towarowe wagony kolejowe, pogrążone we wodzie. To woda splukała nasypy i uniosła niezabezpieczone w krytycznym momencie wagony.

Wracamy do Krakowa. Awionetka nasza płynie ponad rozlanymi wodami niczym biblijna Arka Noego. Wrażenie z odbytej plastycznej wizji terenów nawiedzonych powodzią jest przeraźliwie smutne.

Za chwilę lądujemy na lotnisku. Wysiadam pełen niezapomnianych wrażeń.

Wyrzecz nam przyjdzie teraz na tem bagnie cuchnącem!

— A żywności, czy nie jesteście głodni?!

— rzucam odruchowo pytanie.

— Zanim przyleciał samolot co zrzucił nam worki z chlebem i konserwami, przez całe trzy dni nic w ustach nie mieliśmy. A teraz znowu brak wody. Wody do picia nie mamy nawet na lekarstwo, a od tej co jest, ludziska chorują. Ja sam napiłem się tego obrzydliwego świństwa i teraz choruję... Tylko kilka łyków wypilem i zaraz dostałem mdłości.

— Powiniście wodę, którą macie, przed picciem przegotować, toby wam nie zaszkodziła — radzę jak umiem.

— Na nic się zda gotowanie. Woda za trupami pachnie, a tego trupięgo odoru choćby godzinami gotował z niej nie wygotujesz. O nas starych już mniejsza, panoczku, i tak jedną nogą stoimy nad grobem. Ale dzieci, o nie przecież najwięcej chodzi. Nieboraczki zziębnięte i przemoczone w podartych koszulinach chodzą, a niema je w co ubrać. Z wypiekami od go-

*J murzyn, ten z krainy lwów
Wie, jak zachować biel swych kłów.
„CHLORAMI” bieli zębów front.
A usta czyści „HEZADONT.”*

CHLORAMI
USUWA NALOT NIKOTYNOWY
HENRYK ŻAK DOZNAŃ

rażki na wymizerowanych twarzyczkach wołają jedzenia i picia. A tu jedzenia brak, a wody pijalnej ani kropli. Strach pomyśleć, co to dalej będzie!..

Uspakajam biedaka i tłumaczę, że nie tylko władze, lecz całe społeczeństwo polskie zrobi wszystko, by choć w części ulżyć strasznej doli ofiar powodzi.

— Modlić się za was będziemy codziennie — szepce wzruszony spieczonymi od pragnienia wargami.

Smutny i tragiczny widok rozlaczają się wokoło szosy. Rozmokłe i zamulone zboże gnije w przyklepionych do ziemi kupach i zanieczyszcza powietrze parą nasyconą wilgocią gniją. Zwalone deszczem stogi wyglądają z góry tak, jak sierść na długowłosym psie, który wyszedł z kąpielii. Pola zniszczone i porwane bezkształtnymi wyrwanymi i rowami zabrudzone są gęstą żółto-gliniastą wodą zmieszana z iłem rzeczny i błotem. Tu i ówdzie przewalają się drzewa, powyrwane i korzeniami i zszeczone przez grad galeziami zaścielają łąki. Na kikutach pozrywanych słupów i resztkach drutów telegraficznych siedzą spłoszone jaskółki, które powódź wypędziła z ulepionych gniazdek. Skupione obok siebie ptaszki świergotają żałośnie i płaczą przejmującym kwileniem. Obrzymie stada hałaśliwie kraczący wron i kruków krają nad polami, wietrząc padlinę i — trupy. Ruin pilnują głodne, bezdomne psy i wyją. Straszny, ponury obraz zniszczenia!

Jedziemy dalej i wkrótce mijamy Wojnicz, na który nieszczęścia pośpyły się lawiną, jak gdyby wszystkie złe moce sprzyściły się przeciwko temu miasteczku.

Po spustoszonych uliczkach snują się ludzie-upiory. Głodni, przemokli i obdarci, podobni raczej do szkieletów. To ofiary katastrofalnej powodzi. Rozbitki z nizin naderzecznych, którzy przed rozszalałym żywiołem z życiem jeno uszli. Ratowali się na drzewach i dachach zalanych domów, a kiedy wody opadły przebrnęli odmetę zdradzieckich wód i aż tutaj przyszli. Przyszli i czekają cudu zmiłowania. Nawpół nagie kobiety tuła do zziębniętych piersi niemowląt. Stare baby w jednej ręce trzymają toboz z łachmanami, a druga przebiera paciorek Różańca św., szukając w modlitwie ukojenia. Starczy i młódz, mężczyźni i kobiety — wszyscy związani łańcuchem wspólnych nieszczęść.

Na szosie w stronę Bochni ruch, jak podczas wojny, kiedy ludność w poplochu opuszcza zagrożone przez nieprzyjaciela tereny. Długim wężem ciągną się ciężarowe samochody, na których tłoczą się biedni powodzianie, wywożeni z zalanych osiedli w bezpieczniejsze miejsca. Za nimi jadą wozy z żywnością i wielkimi kaczkami, napełnionymi wodą do picia. Jadą od Krakowa ku Tarnowowi.

Pod Łukanowicami auto nasze zatrzymuje barjera z wielką słomianą wieżą wpośród, ustawiona w poprzek drogi. Barjera ta ostrzega podróżnych, że droga dalej jest zerwana i zniszczona. Co krok szczyrzy do nas swe żęby okropne widmo minionej klęski.

Józef Kruzsza.

Powódź pod Toruniem.

Czerniewie już zalane. — Przybrzeże w Toruniu w wodzie.

Toruń, 24. 7. (Tel. wł.) Wiadomości o posuwaniu się wód powodziowych korytem Wisły są niejednokrotnie nieścisłe. Mimo zapowiedzi, że Pomorzu nie grozi powódź, sprawa jednak zaczyna przedstawiać się coraz groźniej. W czasie bowiem ostatnich godzin tempo przyboru nagłego wody wzrosło się ogromnie.

W poniedziałek 23 bm. o godz. 9 rano poziom wody w Wiśle wynosił 4,15 m a już o godz. 14 — 4,30 m. Woda stale wzbiera.

W okolicach Torunia górnej Wisły woda wystąpiła z brzegów. Pod Czerniewicami zostało zalane około 200 morgów pola, należących do pp. Modrzejewskich. Na czas nie zdołano usunąć zboża. Ofiarą powodzi padły duże obszary pszenicy, buraków i ziemniaków. Zakładowi kąpielowemu narazie niebezpieczeństwo nie zagraża.

W Toruniu woda zalała część bulwaru miejskiego z torem kolejowym. Berlinki, które opierały się przy brzegu, są otoczone spienionymi falami mętnej wody. Korytem rzeki płyną różne przedmioty i zwierzęta zdechłe. Przez czas trwania powodzi przeładunki towarów na berlinki zostały wstrzymane. Jedyną komunikacją rzeczną utrzymuje

jeszcze „Vistula“, której przystań jest również otoczona wodą, ale do której można się dostać po ułożonych kładkach.

Wyspa Bazarowa do godz. 18 nie była jeszcze zalana. Natomiast wyspa Wiesego znajduje się już pod wodą. W każdym razie ze względu na bezpieczeństwo publiczne zostały one opróżnione z tymczasowych mieszkańców.

Sytuacja dla samego Torunia nie przedstawia się groźnie. Torunia natomiast wygląda położenie okolic nizinnych, położonych nad Wisłą w kierunku Swiecia, Grudziądza i Tczewa.

Według przybliżonych danych poziom wody w Toruniu osiągnie około 6 m ponad normalny stan. Kulminacja przyplwy wód powodziowych spodziewana jest dziś we wtorek 24 bm. około południa.

Straż toruńska stoi w pogotowiu, posiadając przygotowane tratwy, liny i łodzie. Nad Wisłą patroluje stale samolot 4 p. lotniczego.

W związku z nadchodzącą powodzią wszystkie pułki garnizonu toruńskiego udzieliły pomocy okolicznemu rolnictwu w koniach i ludziach do zwózki zboża z terenów położonych tuż przy Wiśle, które są zagrożone zalewem. 8 bataljon

saperów stoi w pogotowiu z całym sprzętem ratowniczym.

Najbardziej zagrożone powodzią są niziny świeckie aż do ujścia Wdy, gdzie do tej pory nie ma uwalń ochronnych.

W podjętej akcji pomocy powodzią- nom przez rząd został utworzony w Toruniu komitet powodziowy, który po-

śpieszać będzie z pomocą ofiarom groźnego żywiołu — wody.

Tłumy publiczności zbierają się na moście kolejowym w Toruniu i ulicach wychodzących ku Wiśle.

Jak się dowiadujemy, kępa Wiesego, na której znajdują się budynki 8 pułku saperów, została opróżniona.

Tczew w obliczu niebezpieczeństwa powodzi

Tczew, 23. 7. (tel. wł.). W związku z sygnalizowaniem z Torunia zbliżającej się do Tczewa wielkiej fali powodziowej, wśród tutejszego społeczeństwa panuje silne podniecenie.

Wielkiej fali należy się spodziewać w Tczewie dziś we wtorek 24 bm. o godz. 20, a stan Wisły wynosić będzie ponad 4 m, tak, że we wtorek zalane zostaną łąki od walu ochronnego W. M. Gdańska w Lisewie.

Przy takim stanie grozi niebezpieczeństwo zalania terenu osiedli Tczewskiej Spółdzielni Budowlanej, zamieszkałej przez biedne rodziny robotnicze.

Zdemaskowanie zwyrodnialca w Fordonie.

Wstrętny erotoman deprawował nieletnie dziewczęta

(kj) Policja obyczajowa wykryła w Fordonie nową, niesłychaną aferę erotyczną. Od dłuższego już czasu władze podejrzewały 43-letniego Edwarda B., że zwabia on do swego mieszkania nieletnie dziewczęta w wieku od 13—14 lat i tam dopuszcza się z dziećmi czynów niezrządnych.

Nadziemnym erotomanem roztoczono czujną inwigilację i niebawem znaleziono zupełnie potwierdzenie początkowych domysłów. Władze, mając w rękach bogaty materiał dowodowy, aresztowały zwyrodnialca i akta spra-

wy przekazały do dyspozycji władz sądowych. Ujawnienie brzydkiej afery w Fordonie wywołało wśród mieszkańców zrozumiałe wzburzenie.

Ze względu na toczące się jeszcze śledztwo, które rozciągnąć się może również na inne jeszcze osoby, a przedewszystkiem na rodziców względnie opiekunów nieletnich dziewcząt, które zarobkowo oddawały swe usługi wstrętnemu erotomanowi, bliższych szczegółów narazie podać nie możemy.

dramatu maluje w sposób barwny i żywy tragedję dwojga młodych i kochających się szczerze Europejczyków, znajdujących się podczas rozruchów komunistycznych w murach Szanghaju.

BALTYK. Dziś po raz ostatni podwójny program: „Tajemnica niezwykłej floty” oraz „Kłamięz kobieto”. Początek o 5,30.

MARYSIENKA. Dziś powtórzenie najpotężniejszego arcydzieła z kulis carskiego dworu pt. „Ostatnia carowa”. W jednej tylko scenie (parada wojskowa przed carem Mikołajem) występuje 8000 statystów. Reżyserja Bolesławska. Oprócz tego film nowej produkcji Paramountu pt. „Branka syna puszcy”. Poc. 5,15, 6,20 i 9.

PROGRAM W KINACH.

APOLLO demonstruje doskonałą komedjo-operetkę dźwiękową pt. „Ożeń się ze mną”. Ponadto wesoła komedia pt. „Poganka”, najnowszy tygodnik Paramountu i kronika dźwiękowa. Początek o 7 i 9.

ARIA wyświetla w dalszym ciągu sensacyjną premiera głośnego arcydzieła „Noce portowe”, które kryją w swym tajemniczym mroku szal rozpetanych, zbrodniczych instyktów, rozbrzmiewające muzyką knajpy marynarskiej i żywiołową jak orkan miłość.

KRYSTAL. „Bunt w Szanghaju” cieszy się nadal powodzeniem. Bo też niezwykła akcja

Giełda zbożowo-towarowa w Bydgoszczy

Notowania z dnia 23 lipca 1934 roku

	cena transakcyjna	cena orjentacyjna
Żyto 15 ton	zł 15,00	15,00—15,50
” 15 ”	zł 15,50	15,00—15,50
” Usposob. stałe		
Pszenica	zł 18,00	18,50
” Usposob. stałe		
Jęczm. browarowy	zł 18,00	18,50
Jęczm. przem.	zł 16,75	17,25
” Usposob. stałe		
Owies starego sprzętu	zł 15,50	16,00
” Usposob. mocne		
Mąka żyt. 55% wł. worka zł	23,00	24,00
Mąka żyt. 65% wł. worka zł	22,00	23,00
Mąka żyt. 55—70% wł. w. zł	17,25	18,25
M. żyt. razow. 95% wł. w. zł	18,25	18,75
M. żyt. posł. 70% wł. w. zł	14,00	15,00
” Usposob. stałe		
Mąka psz. I A. wł. w. zł	33,00	35,00
Mąka psz. I B. wł. w. zł	30,00	31,00
Mąka psz. I C. wł. w. zł	29,00	30,00
Mąka psz. I D. wł. w. zł	28,00	29,00
Mąka psz. I E. wł. w. zł	27,00	28,00
Mąka psz. II A. wł. w. zł	25,00	26,50
Mąka psz. II B. wł. w. zł	24,50	26,00
Mąka psz. II D. wł. w. zł	24,00	24,50
Mąka psz. II F. wł. w. zł	19,50	20,00
Mąka psz. III A. wł. w. zł	17,50	18,50
Mąka psz. III B. wł. w. zł	14,50	15,00
Mąka psz. razowa wł. w. zł	20,00	21,00
” Usposobienie stałsze		
Otręby żytn. standartowe zł	10,75	11,25
Otręby pszenne standart. zł	10,75	11,50
Otręby pszenne grube	zł 10,75	11,50
Otręby przenne śred.	zł 11,00	11,75
Rzepak zimowy	zł 37,00	39,00
Rzepak zimowy	zł 34,00	37,00
Mak niebieski	zł 00,00	00,00
Peluszka	zł 17,00	19,00
Wyka	zł 17,00	19,00
Groch Wiktorja	zł 35,00	37,00
Groch Folgera	zł 00,00	00,00
Lubin niebieski	zł 10,00	10,50
Lubin żółty	zł 10,50	11,50
Ziemniaki jadalne	zł 4,00	4,50
Makuch iniany	zł 19,50	20,50
Makuch rzepakowy	zł 15,00	16,00
Makuch słonecznikowy	zł 16,50	17,50
Wytłoki suszone	zł 10,00	10,50
Siano nadnoteckie luzem zł	7,50	8,00
Ogólne usposobienie stałe.		

Bank Polski płacił w dniu 24. 7. 1934 r. dolary amerykańskie 5,26—5,26 funty szterlingów 26,57 franki szwajcarskie 172,09 franki francuskie 34,81 guldeny gdańskie 172,02 liry włoskie 45,29 floreny helenderskie 357,20

MARKA NIEMIECKA

na giełdzie warszawskiej dnia 23 lipca 1934 r. — 206,75.

Odpowiedzi redakcji

Stary abonent z Piechowic. Jakże osetki umówiono? Czy pożyczka była zabezpieczona hipotecznie? Do kiedy zapłacono osetki. Bez tych dodatkowych wyjaśnień odpowiedzi udzielić nie możemy.

Życia towarzysystw

Dnia 24 lipca br.
Godz. 20,00: Bydgoski Chór Męski. Posiedzenie komisji jubileuszowej i zarządu w lokalu p. Bielawskiego.
Dnia 25 lipca br.
Godz. 17,00: Koło śpiewu piekarzy polskich. Lekcja śpiewu „Pod Lwem”.
Godz. 20,00: Tow. Pomocników Cukierniczych. Zebranie w lokalu p. Ganasieńskiego.

(PŁATNY DZIAŁ REKLAMOWY).

Gdzie zamieszkać?

„Gastronomia” Hotel i Restaur., Dworcowa 19.

Gdzie się wykąpie?

W zakładzie „Sanitas”, Gdańska 27. Kąpiel od zł 1,20.

Restauracje

Restauracja i kawiarnia Berendt, Dworcowa 6. Kawiarnia „Europa”, Gdańska 10. Dancing do rana.

Kabarety

„Oaza” pierwszorzędnym kabaret, ul. Pomorska 19.

Gdzie i co kupić?

Be-De-Te — Bydgoski Dom Towarowy — Gdańska 15. Największy dom tow. Polski Zach. H. Kaszubowski, s.z o.p. Długa 22. Zegarki, biżut. F. A. Matz, Śniadeckich 49, Stary Rynek 19, tel. 1323. Bławy, firany, trykotaże, galanterja oraz wszelkie artykuły kąpielowe.
Skład obrazów J. Kwella przeniesiony Gdańska 65.
O. Neuman, Stary Rynek 14. Jedwabie, tow. wełn. i bawełn., materjały na suknie. Najświeższe nowości. Kolosalny wybór, najniższe ceny.

Odjazd pociągów z Bydgoszczy:

Toruń—Warszawa 2,37, 6,50, 8,05, 9,57, 12,54, 13,55, 15,30, 15,58, 18,01, 19,58, 21,35 (transzytowy), 23,16.
Tczew—Gdańsk—Gdynia 0,40, 3,10, 3,56, 5,50, 7,35, 12,06, 12,13, 12,59, 13,13, 15,38, 17,17, 20,03, 20,10.
Kościerzyna—Gdynia 8,13, 15,45.
Rynkowo 16,10, 20,25 (w niedzielę i święta od 20/V—2/IX).
Nakło—Piła 0,01, 6,15, 10,35, 14,45, 19,46.
Inowrocław—Brodnica 4,55, 8,11, 13,45, 16,10, 21,50.
Inowrocław—Poznań 2,35, 3,50, 6,20, 11,45, 13,40, 18,10, 20,40, 22,25, 23,15.
Wągrowiec—Poznań 6,00, 10,32, 13,26, 18,54.
Inowrocław—Karsznice—Herby Nowe 13,40, 23,15

SPRZEDAŻE

Dom (7662) pół morgi ogrodu, 7 lokatorów, dochód 1900 zł, cena 17000 zł. Zgłoszenia reflektantów pod „Hetmańska” filja Dziennika.

Dom (7654) dochód 14000, wpłata 30000, reszta amortyzacja. Sokółowski, Śniadeckich 52.

Rzeźnictwo z powodu śmierci męża zaraz korzystnie sprzedam, główna ulica miasta powiatowego. Adres Dzień. (13612)

Dom piekarnia kompletnie urządzona, cena 5.000, wpłata 2.500. Sokółowski, Śniadeckich 52. (7655)

Kiosk pełnym biegu, dobrze zaprowadzony sprzedam. Adres w Dzienniku. (7643)

Makulatura (13617) gazetowa tanio. Biuro Ogłoszeń, Dworcowa 54.

Sypialka (7665) jadalka tanio. Lipowa 12.

POSADY WOLNE

Poszukuje (13614) zaraz starszego czeladnika rzeźniczego, który samodzielnie pracuje. B. Szamotulski, mistrz rzeźniczy, Chojnice, Rynek. (13606)

Kierowniczka (13598) do składu kolonialnego potrzebna zaraz, kaucja 1—1500 zł. Zgł. do Dzień. Bydg.pod „Kierowniczka”.

Młodszy czeladnik cukierniczy potrzebny zaraz. Szczygielski, Tczew, Królewicza 10 tel. 1308. (13598)

Panna do biura potrzebna. Of. ze znakiem na odpowiedź ipod „Spieszne” do Dziennika. (13603)

Służąca do dwóch osób potrzebna. Pod „20” filja Dziennika, Dworcowa. (7648)

Służąca potrzebna do wszystkiego od 1-go. Gdańska 114. (7650)

Służąca (7659) młoda potrzebna, pensja 20. Markwarta 9, II. p.

Uczennica do składu rzeźniczego potrzebna. Oferty filja Dz. pod „Uczennica”. (7651)

Pomocnik fryzjerski damsko-męski może się zgłosić. Bydgoszcz, Niecała 4. (7663)

Dzielnia ekspedjentka do rzeźnictwa potrzebna zaraz. Achtel, Bydgoszcz, Gdańska 75. (13618)

Panna do dzieci, pracy domowej potrzebna. Hermana Franko 3. (7671)

Ucznia ślusarskiego przyjmę. Chrobrego 12. (7649)

POSADY POSZUKUJA

Za kaucją (13619) przyjmę posadę portjera magazyniera w Gdyni lub Bydgoszczy. Zgłosz. do Dzień. Bydg. pod „Gd”.

Panienska inteligentna poszukuje bezpłatnej praktyki biurowej z ukończeniem 6 kl. gimnazjum i Liceum Handlowego. Of. pod „L. H.” do filji Dz. Bydg. (7657)

Krawcowa wyjedzie na wieś. Jackowskiego 29, m. 2. (7660)

DZIERŻAWY

American-Bar Elita z wyszynkiem wódek zaraz do objęcia. Panie z gotówką 1.500—2.000 zł. mogą się zgłosić. Oferty Dziennik Bydgoski, Toruń „2343”. (13596)

Sad

przeważnie zimowe jabłonie wydzierżawię 150 zł. Adres wskaże filja. (7668)

100

mórg wydzierżawię, potrzeba 1.000 zł. Sokółowski, Śniadeckich 52. (7666)

DACH NA DŁOŻY

MIESZKANIA WOLNE W BYDGOSZCZY

Cena w tej rubryce 1 wiersz 50 gr.

1—2 pokojowe: kuchnią, Śniadeckich 13.

3 pokojowe: z kuchnią, Chwytowo 5.

słon. ogr. Jary róg J. Górski.

3—4 pokojowe Fordońska 13. (7664)

4 pokojowe: łazienka, balkon, na ogrodz. Śląska 11.

5 pokoi komf. Król. Jadwigi 9, mieszk. 3. (13613)

Dwa pokoje, kuchnia. Orla 12, gospodarz. (13583)

MIESZKANIA SZUKA

Kierownik poważnej firmy poszukuje zaraz 4-pokojowego mieszkania nowoczesnego, dzielnicy wilowej. Zgłosz. Hotel „Pod Orłem.” (7658)

Jednopoikowego czystego, czyszcz z igóry. Filja „Urzędnicza”. (7645)

POKOJE WOLNE

Lepsza stancja dla dwóch młodszych gimnazjastów. Długa 76, mieszk. 5. (13611)

Pokój Jackowskiego 6, mieszk. 3, dom nad służą. (13608)

POKOJU POSZUKUJA

Czystego milego pokoiku, niedrogięgo. „Solidna” filja. (7646)

OSOBISTE

Seperalkę (13615) botanicznego właściciel biało czarnęgo proszi adres. Filja Dzień. pod „M. G.”.

W podróży

w hotelach, w wszystkich uzdrowiskach polskich, księgarniach dworcowych itp. prosimy ządać

Dziennik Bydgoski!

Dnia 18 bm. zginął tragiczną śmiercią w nurtach Wisły nasz najukochańszy brat, bratanek, siostrzeniec i narzeczony

s. p.

Jan Jagodziński

właściciel drogerji w Chełmnie

w kwiecie wieku przeżywszy lat 26, o czym donosi w głębokim smutku pogrążona

Rodzina.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 24 bm. o godzinie 18-tej z kostnicy klasztornej. 13579

Ogłoszenie. Termin do rozpoznania wniosku Emilji z Chłapowskich Stabłewskiej współwłaścicielki majątności Gleszczonek pow. Wyrzysk, o odroczenie wypłat odbędzie się dnia 11 sierpnia 1934. godz. 10 w Sądzie Grodzkim w Wyrzysku pokój 10. Celem udzielenia Sądowi wyjaśnień mogą wierzyciele przybyć osobiście na rozprawę lub przysłać zastępcę prawnego. Wyrzysk, dnia 21 lipca 1934. (13595) Sąd Grodzki.

Czytelniku! Pozwól mi bezpłatnie skreślić Twój charakter, zdolności, przeznaczenie i wyszczególnić najważniejsze fakty Twojego życia. Określić kim jesteś, kim być możesz. Poradzić jak żyć i postępować, by zwycięsko przeciwstawić się losowi. Natychmiast napisz własnoręcznie imię, nazwisko, rok i miesiąc urodzenia. Wez pod uwagę, że jestem człowiekiem nauki, długoletnim redaktorem poczytnego pisma „Świt” (Wiedza Tajemna), autorem wielu prac naukowych. Nie przysyłaj żadnego wynagrodzenia. Czytelnikom „Dziennika Bydgoskiego” wysyłam horoskop bezpłatnie. Na koszty pocztowe i kancelaryjne załącz 1 zł w znaczkach pocztowych. Przyjęcia osobiste cały dzień. Warszawa, Redakcja „Świt”, Żółwia 47, Psychografolog Szyller-Szkolnik. Ogłoszenie załączyć. (12751)

Wiśnie

kupuję. 7641

P. Frank, Runowo Kr. tel. Więcbork 21.

Naszych Szan. Czytelników prosimy uprzejmie, przy zamówieniach i zakupach jakoteż przy podawaniu ofert na ogłoszenia podane w naszym piśmie, powoływać się zawsze na „Dziennik Bydgoski”.

Nowość:

„Ovikal”
podusieczki za pomocą potarcia natychmiast ufuwają owłocenie.

„Ovikal”
jest niezbędnym przy toalecie wieczorowej, przezrzystych pończochach, stroju sportowym i kąpielowym.

Cena zł 1,50 do nabycia (13620)

Institut Piękności Halina
Marsz. Focha 14.

Św. Marcin 17
Kromczyński, Poznań
miesięcznie 20 zł
6791

Odprasowanie
wszelkiej garderoby męskiej, damskiej, reperacje wykonuje tanio. Chrobrego 7, m. 3. (9488)

Przeprowadziłem się na ul. Grunwaldzką 20, I. dom pana Jul. Rossa
Dr. Eckert
lekarz
telefon 1832. (13578)

ORYGINALNE PROSZKI
MIGRENO-NERVOSIN
Z KOGUTKIEM
KOJĄCYM BÓLE
ZASTOSOWANIE
BÓLE GŁOWY
MIGRENA NEURALGJA
BÓLE ZĘBÓW
GRYPA PRZEBIECZENIA
BÓLE ARTRETYCZNE
STAWOWE KOSTNE
ZADAJCIE W APTEKACH PROSZKÓW
ZEZNAJĄC KOGUTKIEM
W ORYGINALNEJ OPAKOWANIU
PO 5 PROSZKÓW W PUDEŁKU
9801

AVISAN
ŚRODEK OCHRONNY
PRZECIW CHOLERZE DROBNU
3242

Starszego (13590)
dzielnego młynarza
kawalera poszukuje zaraz
Młyn i Tartak Bedlenki
pow. Świecie, tel. Łaskowice 9.

Czytajcie Dziennik Bydgoski!
13577

MUCHY roznoszą ZARAZKI ... FLIT je niszczy

Muchy są roznosicielkami tyfusu, dyzenterji i innych zaraźliwych chorób. Nie należy ryzykować przez stosowanie słabych środków owadobójczych, które tych owadów nie niszczą! Należy żądać jedynie FLITU i odmawiać przyjęcia wszelkich naśladownictw. Rozpylony FLIT nie płami. Żądać żółtej blaszanki z czarną opaską i żołnierzkiem. Ceny FLITU znacznie niższe.

Zadaj FLIT
Wystregaj się naśladownictw

Napisowe słowo (tłusto) 25 groszy, każde dalsze słowo 15 groszy, 5 cyfr — jedno słowo l, w, z, a — każde stanowi jedno słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 50 słów.

Drobne ogłoszenia

Dla poszukujących posady 20% zniżki. Drobne ogłoszenia przyjmuje się do godziny 9. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia, ogłoszenia, ani do zwrotu pieniędzy.

POLECENIA

Meble
kupisz zawsze najtaniej tylko u (2812)
Bernarda Nowaka
Bydgoszcz, Długa 10.
Uwaga na adres Długa 10.

SPRZEDAŻE

Kamienica
dwupiętrowa, narożnik, dwa składy, duży zajazd, stajnie, sprzedawca korzystnie. K. Sulerski, Wągrowiec. (13402)

Skład
bławatów, konfekcji męskiej i towarów krótkich, dobrze zaprowadzony, od 37 lat istniejący, z powodu starości właścicieli do sprzedania. Adres wskaże administracja. (13464)

Plac
budowlane rozmaitych wielkości na sprzedaż. Szubińska 21. (13320)

Sprzedam
skład kolonialno-spożywczy, dobrze zaprowadzony powód: wyjazd. Adres wskaże Dziennik. (13587)

Plac (13588)
budowlany z mieszkaniem także na sprzedaż. Koronowska 17, piekarnia.

Dwa (13607)
domy, dwu- i jednopiętrowy, na sprzedaż. Wiadomość, Długa 2, piekarnia.

Pewna (13594)
egzystencja! Oddam przedsiębiorstwo kolonialno-restauracyjne w dużej wiosce kościelnej. Jedyna koncesja. Zgłosz. do Dz. Bydg. pod „A. D.”

Dom (13600)
2-piętrowy z dwoma składami bez długu korzystnie na sprzedaż w Chełmnie. Blizszych informacji udzieli K. Bojar, Starogard, ul. Kościuszki 36.

KUPNA

Kupię
jadalnię, leżankę. Dziennik „004”. (13609)

POSADY WOLNE

Agenci
portretowi poszukiwani do sprzedaży portretów „Semi-Email” na bardzo dogodnych warunkach. Zakład Portretowy „Rene-sans”, Kielce, skrzynka pocztowa 220. (13074)

Przedstawiciel
na materiał budowlany, za prowizją natychmiast poszukiwany. Oferty „584”. (13584)

Która
córka gospodarska chce się wyuczyć dobrze gotować, niech się zgłosi: Kawiarnia Ziemiańska, Pomorska 5. (13524)

Fryzjer
damsko-męski potrzebny zaraz. Oferty do Dzienn. Bydgoskiego Toruń, pod „Dobry ondulator”. (13597)

Czeladnik
szewski potrzebny. Grunwaldzka 29. (13581)

Wyuczycielkę (7639)
lub młodą kucharkę, władającą językiem polskim i niemieckim, poszukuję. Restauracja, Gdańska 45.

Gospodyni
od 1-go VIII. potrzebna. Zgłoszenia z dobrymi świadectwami od godziny 2—4-tej. Fischeoderowa, Marsz. Focha 2. (7640)

Włódarka
lub elewa z praktyką przyjmie Będzitowo, poczta Barcin. (7642)

Uczeń (nica)
do praktyki dentystycznej może się zgłosić. Stefan Bobowski, dentysta, Pelplin (Pom.) (13474)

Samodzielna
ekspedjentka do składu bławatów potrzebna. Bławat Ludowy, Długa 31. (13585)

Pracownica
do zeszytów potrzebna. Poznańska 26. (13582)

Samotnego
robotnika do koni szuka Busse, Prądki, poczta Ciele. (13591)

POSADY POSZUKUJĄ

Cukiernik
dzielny w swym zawodzie, poszukuje posady. Łaskawe zgłoszenia pod „Najchętniej Bydgoszcz” do filji Dz. Bydg. (12305)

Zastępstwo
sekretarki na sierpień przyjmę. Zgłoszenia do Dziennika Bydgoskiego pod sierpień. (13589)

Pomocnik (13590)
kowski, podkuwacz wojskowy, na wszelkie maszyny poszukuje posady. Zgłoszenia pod „F. W.”

Młody
rzetelny, pracowity pomocnik handlowy branży kolonialnej, przyjmie posadę za skromnym wynagrodzeniem celem udoskonalenia się w zawodzie lub przyjmie portjerstwo. Łaskawe oferty do Dzienn. pod „Zaraz”. (13601)

POKOJE WOLNE

Pokój
umeblowany lub bez wynajmę zaraz. Promenada 17, mieszk. 6. (13550)

Pokój
ładny. Św. Trójcy 16, II. piętro. (13574)

Ładny (7637)
pokój. Toruńska 12—4.

Pokój (7644)
Pomorska 3.

Pokój
balkonowy, utrzymanie, korzystnie. Dworcowa 54, I. piętro. (7653)

Pokój
umeblowany oraz próżny pracownię lub mieszkanie oddam. Sniadeckich 61—4. (7647)

Pokój
osobnym wejściem. Świętojańska 21—3. (7652)

POKOJU POSZUKUJĄ

Pokołku
poszukuję u samotnej pani „Kawaler” Dzien. (13586)

MIESZKANIA SZUKA

Poszukuje
2 duże pokoje z kuchnią, łazienką. Okolica Plac Piastowski. Zaraz lub 1 października, czynsz rok zgóry. Of. pod „Woj-skowy” filja. (7656)

2 pokoje
z kuchnią komf. poszukuję od 1. 8. lub 1. 9. młode małżeństwo pod „K” filja. (7667)

ROZRYWKI

Riwiera
Codzienny towarzyski reunion. (7624)

Riwiera
Kąpielisko. Wzmacnia nerwy, krzepi siły. Ulica Nadrzeczna. (7625)

POŻYCZKI

25—30 000 zł (13487)
poszukuje się na I hipotekę na obiekt kościelny nowo zbudowany wartości około 80 000 zł. Zgłoszenia pod „13487” do Dziennika Bydgoskiego.

RÓŻNE

Pięgi
żółte plamy usuwa „Axela krem”. Do nabycia Drogerja Centralna, Poznańska 7. (11661)

Pluskowy
karaluchy, mole wytepia gruntownie nowo wynaleziony płyn gazowy „Gazolit”. (13457)

Odciski
radykalnie usuwa tylko pasta „Ego”. Do nabycia w drogerjach. (13616)

OSOBISTE

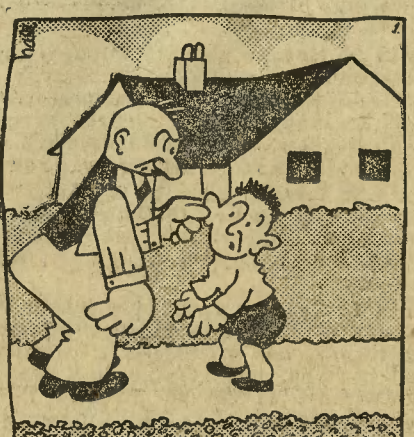
Pomorzanka
szatynka, proszę się odezwać. (13610)

ZGUBY

Znaleziono
portmonekę. Sniadeckich 25, mieszk. 3. (7638)

MATRYMONJALNE

Solidny
szatyn w sile wieku, o doskonałej prezencji, z dobrej rodziny, średnim wykształceniem, pozna niezależną pannę, bezdzietną wdowę lub rozwódkę do lat 50 w celu matrymonjalnym. Wymagana gotówka 30—40 tys. zł. lub niewielkie przedsiębiorstwo albo gospodarstwo rolne. Łaskawe zgłoszenia do niniejszego pisma, Bydgoszcz, Dworcowa 5, pod „Pogoda jesień”. (7636)

— Ty łobuzie paskudny, to ty ojcu maliny kradniesz, choć tyle malin jest u naszych sąsiadów?!

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetrowy na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.